

ἔμαρτον ὅτι εἶχε περάσει ὁ ἐχθρὸς παρὰ τὸ Λισοδίκι ἐπὶ τὴν δεξιάν ὄχθην τῆς Βισούλης. Φεβηθεὶς δὲ μὴ τὸν ἐκφύγει, διέταξεν ὅλον τοῦ τὸ σῶμα εἰς μικρὰς ἀπομοίρας, τὰς ὁποίας ἔστειλεν εἰς τὴν Κόκ καὶ κατὰ τὴν πεδιάδα. Διετάχθη δὲ ὁ στρατηγὸς Τοῦρνος νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸ Λυτοδίκι μετὰ τὰ στρατεύματα τοῦ Γ' συντάγματος τῶν πεζῶν εὐζώνων, ἐν τὰγμα τῶν ὀπισθενόντων, καὶ τρεῖς ἴλας τοῦ Ζ' συντάγματος τῶν Οὐλάνων, μετὰ ὀκτὼ κανιόνια. Φθάσας δὲ ὁ στρατηγὸς Τοῦρνος τὴν 7 πρῶν εἰς Βαζίσκαν, μὴν ἔχων πλειοτέραν δύναμιν τῶν 3,000, ἀπήντησε τὸν ἐχθρὸν, καὶ θάρρυν ὅτι ἐμελλε νὰ υποστηρίχῃ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἰαγκόφκου μετὰ ὅλας τὰς δυνάμεις, προσέβαλε χωρὶς δισταγμοῦ. Κάμμι ὁ ἄλλος βοήθεια δὲν ἦλθε παρ' ἐκείνου, ἐπὶ τὸ ἐχθρὸν σῶμα ἠυξήθη μέχρι τῶν 10,000, καθότι εἰς ὅλον τὸ σῶμα τοῦ στρ. Ρούδιγερ συνεκρότησεν ὁ στρ. Τοῦρνος τὴν μάχην τὴν οὕτως ἐνδοξον δι' ἐαυτὸν καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατεύματα. Ἡ μάχη κατέπαυσε κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν, καὶ ἀμφότερα τὰ μέρη ἔμειναν εἰς τὰς θέσεις των.

» Λαβὼν ἔπειτα ὁ στρ. Τοῦρνος διαταγὴν νὰ ἀποχωρήσῃ, ἐπορεύθη πρὸς τὴν Ξάρναν. Ἡ ζημία, τὴν ὁποίαν ὑπέβλεπον οἱ ἡμέτεροι κατὰ τὴν ἐνδοξον ταύτην μάχην, ἀναβαίνει εἰς 270 μεταξὺ φονευμένων καὶ πληγωμένων, ἐν οἷς 6 πληγωμένοι ἀξιωματικοί. Ἀλλ' ἐχάσαμεν καὶ δύο ὑπασπιστάς τοῦ στρ. Ἰαγκόφκου καὶ τὸν ταγματάρχην Βουτζίμ, οἵτινες ἐξοργήθησαν ἀπὸ τμήματα Κουζάκων εἰσδύσαντα μεταξὺ τῶν φιλάγγων μας.

» Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ στρ. Τοῦρνου συγκροτηθεῖσαν μάχην αὐθημερὸν ἐσυγκεντρώθησαν εἰς τὴν Γαλόφκαν Βίλαν ὅλα τὰ στρατεύματα, τῶν ὁποίων ἡγεῖτο ὁ στρ. Ἰαγκόφκος· ἐν τούτοις δὲ ἐσυγκέντρωσε καὶ ὁ στρ. Ρούδιγερ τὰ ἰδικὰ του εἰς τὴν Π.ζυλόξαν. Ὁ στρ. Ἰαγκόφκος ὀπισθοδρόμησε πρὸς τὴν Βαρσοβίαν, καὶ ὁ στρ. Ρούδιγερ ἀπεχώρησεν ἐπὶ σῆς εἰς τὰ ἴδια.

» Οἱ στρατηγοὶ Ἰαγκόφκος καὶ Βουκόφκος προσεκλήθησαν ν' ἀπολογηθῶσι περὶ τῆς διαγωγῆς των. Κατηγορεῖται ὁ τελευταῖος, ὅστις ἦτο μετὰ τὴν φάλαγγά του πλητιέστερον εἰς τὸν στρατηγὸν Τοῦρνον, ὅτι δὲν ὑπῆγεν εἰς βοήθειάν του, ἂν καὶ ἤκουσε τὸν κρότον τῶν κανονίων. »

Αὐτόθεν, 5 Ἰουνίου. — Διετάχθη τέλος πάντων ἡ ἐνέργεια τοῦ καθολικοῦ καθοπλισμοῦ τῶν Πολωνῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. «Οἱ οἱ ἀπὸ δεκαεπταετοῦς μέχρι πεντηκταετοῦς συγκροτοῦν τὴν γενικὴν ταύτην στρατολογίαν. Ὅσοι δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἵππους θέλουν συναπαρτίξαι τὸ ἱππικόν. Ἡ ἐθνικὴ Κυβερνητικὴ διορίζει εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν τὸν ἀρχηγὸν αὐτῆς τῆς στρατολογίας, ἐκείνος δὲ πάλιν τοὺς ὑπαλλήλους ἀξιωματικούς κατα τοὺς διαφόρους νομούς. Οἱ Ἰσραηλῖται δὲν ἐξαιροῦνται τῆς ἀπογραφῆς ταύτης.

Ἐκ τοῦ ἐν Πουλτούσκῳ Ῥωσικοῦ στρατηγείου, ἀπὸ 16 Ἰουνίου. (Ἐκ τῆς ἐπισήμου Ἑφημερίδος τῆς Πρωσσίας.)

» Ἡ μοῖρα τοῦ Πολωνικοῦ στρατοῦ ἡ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Γιελγουδ, ἀφοῦ ἠνώθη μετὰ τὰ στρατεύματα, τῶν ὁποίων ἡγεῖται ὁ στρ. Χλαπόφκος, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐκ τῶν νεοσυλλεγτῶν στρατευμάτων, βιαίως ἐν μέρει στρατολογήσας, διευθύνθη πρὸς τὴν Βίλναν. Ὁ στρατηγὸς Βουζών Σάκ-κιν, ἐνδυναμωθείς μετὰ συντάγματα τινὰ τῆς φρουρᾶς διοικουμένης ὑπὸ τοῦ στρ. Κουρούτα, κατέλαβεν ἰσχυρὰν τινὰ θέσιν ἐν τῶν ὑπερδεξιῶν τοῦ Μουναρίου ἐμπροσθεν τῆς Βίλνας.

Τὰ γενναῖα στρατεύματά μας, κατώτερα κατὰ τὸ πλῆθος, εἶχον ἀποφασίσει νὰ ὑπερασπισθῶσιν ἐκ παντὸς τρόπου τὴν θέσιν, ἡ δὲ φύσις τοῦ γηπέδου, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν τοποθετημένα κατέστην ἀδύνατον σχεδὸν τὴν ὀπισθοδρόμησιν των.

» Τὴν 6 ὁ Γιελγουδ ἐπέρασε μετὰ τὰς πλειοτέρας δυνάμεις του ἐπὶ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τῆς Βίλλας. Τὴν δὲ 7 πρῶν προσέβαλε τὰς φυλακὰς μας μετὰ τρεῖς φάλαγγας, ἐξαγαγὼν τὴν δυνατοτέραν διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Κόβνου. Αἱ ἡμέτεραι προφυλακαί, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχον λάβει διαταγὰς, ἐκλιναν πρὸς τὴν κυριωτέραν θέσιν. Προσέβαλον ἔπειτα οἱ ἀποστάται τὴν ἀριστεράν μας πλευράν, ὅπου τὸ Στ τῶν καραμπινιέρων τοὺς ἐδέχθη μετὰ ἔντονον ἀκροβολισμόν. Κατὰ τὴν δεξιάν πλευράν ἡ συμπλοκὴ ἐγένετο ἐτι ἀκραιότερα. Τὸ σύνταγμα τοῦ τῆς Πρωσσίας Πρίγκιπος Καρόλου μετὰ μέρος τοῦ Ἀραχτεσκίου συντάγματος καὶ δύο λόχοι τοῦ Λιθουανικοῦ συντάγματος ἀπήντησαν τὴν προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ ἀνδρείοτατα. Κατὰ τὸ ἀριστερόν ἡμῶν κέρας τὸ τῆς Βολυνίας σύνταγμα (ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς) ἐξετέλεσε διαφόρους ἐφόδους διὰ τῶν λοχχοφόρων, ὑποστηριζόμενον ἐξ ὀπισθεν ἀπὸ τὸ σύνταγμα τῶν Οὐλάνων τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Κχισαρεβίτς. Ὅταν ἤρχισαν οἱ ἀποστάται νὰ εἰσχωρῶσιν εἰς τὸ κέντρον τῶν ὑπερδεξιῶν χωρίων ἀπήντηθησαν ἀπὸ τὸ πυροβολικόν μας, το ὁποῖον τοιαύτας ζημίας τοὺς ἐπροξένησεν, ὥστε ἐματαιώσεν ὅλας τὰς προσπάθειάς του, καὶ ἀνέστρεψεν ἡ ἀπεστόμωσε τὰ κανιόνια, τὰ ὁποῖα εἶχε δοκιμάσει ν' ἀντιπαρατάξῃ. Περί τὴν πρώτην ὥραν δὲν ἦτο πλέον ἡ νίκη ἀμφιρρέπης, καὶ οἱ ἀποστάται ἤρχισαν νὰ ὀπισθοδρομῶσιν. Ἐν σύνταγμα λοχχοφόρων καὶ τρεῖς ἴλαι ἱππικοῦ ὠρμήσαντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κατετρόπωσαν τὸ πεζόν του, ἐνέπεσον ἔπειτα κατὰ τοῦ πρώτου τῶν λοχχοφόρων Πολωνῶν συντάγματος, τὸ ὁποῖον, ὑποστηριζόμενον εἰς πολυάριθμον σῶμα Κραχουσίων, ἀντετάχθη ῥωμαλκίως. Ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι λοχχοφόροι τὸ ἔξωσαν μακράν· συνέβη ὅμως, ὥστε προχωρησάντων πολὺ διὰ τὴν ἐξίσιν των, προσεβλήθησαν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ἐξ ὀπισθεν τὰ κατόπιν φερόμενα δύο ἑριππα πυροβόλα. Ἀμα δὲ παρετήρησαν τοῦτο οἱ ἡμέτεροι ἐρωμήσαντες ἔσωσαν αὐτά. Τὰ στρατεύματά μας κατεδίωξαν τὸν ἐχθρὸν, ἀπέκρουσαν δὲ τὴν φάλαγγα, ἥτις εἶχε διευθυνθῇ κατὰ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, καὶ τὴν ἤρξαντο σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου.

» Ὁ Κόμης Κουρούτας, ὅστις εἶχε τοποθετήσῃ μέρος τῶν τῆς φρουρᾶς στρατευμάτων, ὡς ἐφεδρεῖαν, διὰ τὴν φύλαξιν τῶν ὑπερδεξιῶν χωρίων τῶν τόσον ἐπικαιρίων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Βίλλας, διέταξε τότε τὸ ἱππικόν τῆς φρουρᾶς καὶ τὸ Λιθουανικὸν σύνταγμα νὰ κινηθῶσιν. Ἐγένετο δὲ ἡ ἐφοδος τόσον ὀρμητικῶς, ὥστε δὲν ἔλαβον καιρὸν οἱ ἀποστάται νὰ φθέρωσι τὴν γέφυραν τῆς Βίλλας. Ἀποκρούσας λοιπὸν ὁ στρ. Κουρούτας τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ τὴν ἐτέραν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν σπουδαίως καὶ ἀτάκτως ἀποχωροῦντα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κόβνου, διέταξε τὸ ἑλαφρόν ἱππικόν νὰ τὸν διώξῃ· ἐκινήθη δὲ εἰς τοῦτο ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλαβε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰδῆσιν ὅτι ἐφθανε μετὰ δύο μοίρας ὁ Κόμης Τόλστοις, γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ τῆς ἐφεδρείας στρατοῦ. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη ἐξασφαλίζει ἐντελῶς τὴν Βίλναν, καὶ ἀποκαθιστᾷ δραστικὰ τὰ κατὰ τῆς μοίρας τοῦ Γιελγουδ κινήματά μας.

« Ἡ χηλωτίσαμεν κατὰ τὴν μάχην ταύτην 600 ἐχθρούς, ἐν οἷς ἕνα ἀνώτερον ἀξιωματικόν, καὶ ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκστρατείας. » (Ἐφ. τῶν Συζητήσεων.)

Τὴν 27 Ἰουνίου ὁ ἐθνικὸς τοῦ Βελγίου Σύλλογος ἐνέκρινε τὰ 18 ἄρθρα τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου, ὡς προ-

ποιᾶς μόνῃ ἢ κακόνῃ ἐδυνήθη νὰ ἐπινοήσῃ περὶ τῶν διαθέσεων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν· καὶ ὅτι τὰ κινήματα, τὰ ὅποια μέλλουν νὰ κάμουν ἐκ συμφώνου οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ναυτικῶν μοιρῶν μας, θέλουν ἀποχρόντως διδάξῃ τοὺς πρωταίτιους τῶν ταραχῶν τούτων περὶ τῶν ὁλεθρίων συνεπειῶν ταύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων.

Δέχθητε, σᾶς παρακαλῶ, Κύριε Κόμη, καὶ αὖθις τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑψηλῆς ὑπολήψεώς μου, καὶ τοῦ βαθέως μου σεβασμοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουλίου (4 Ἀυγούστου) 1831.
Ὁ Βασιλεὺς Α. ΡΟΥΑΝ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸ Παράρτημα.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 28 Ἰουλίου.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Μαῖον ἔγειναν αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἀλληλεδιδασκτικοῦ σχολείου, παρόντος τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Τοποτηρητοῦ Ναυπλίας, καὶ πλήθους περιέργων πολιτῶν. Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς Κύριος Ν. Χρυσόγελος ἐξέτασε τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν γραμματικὴν, τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὴν ἀριθμητικὴν, τὴν καλλιγραφίαν καὶ τὴν ἰχνογραφίαν. Οἱ μαθηταὶ ἔδειξαν καλὰ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεώς των, καὶ ἠὺδοκίμησαν μάλιστα ἐξ αὐτῶν εἰκοσιτέσσαρες.

Εἰς 27 μηνῶν διάστημα ἐμβῆκαν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο 1104 παῖδες, ἐξ αὐτῶν δὲ 161 μὲν μετέβησαν ἤδη εἰς σχολεῖα ἀνώτερα, 189 δὲ εἰς διαφόρους τέχνας τῆς βιομηχανίας. Ἐκ τῶν νῦν φοιτῶντων παιδῶν καὶ στρατιωτικῶν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο 354 μὲν παιδεύονται τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, 180 δὲ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν, 80 τὴν γραμματικὴν, 28 τὴν ἀριθμητικὴν, 95 τὴν ἰχνογραφίαν, 77 τὴν καλλιγραφίαν καὶ 27 τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Τὴν 27 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἠὺδόκησεν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης νὰ βραβεύσῃ τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς τοῦ σχολείου τούτου μὲ νομισματικὰ παράσημα, καὶ τὸν διδάσκαλον μὲ χρυσοὺν ὠρολόγιον.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ἦτο πανηγυρὶς διὰ τὸ σχολεῖον. Παρευρέθησαν δὲ οἱ Γερουσιασταί, οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, οἱ Ἀξιωματικοὶ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων μετὰ τῆς μουσικῆς, οἱ Διδάσκαλοι τοῦ Κεντρικοῦ Πολεμικοῦ Σχολείου καὶ οἱ τοῦ Ἑλληνικοῦ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν. Πρὸ τῆς διανομῆς τῶν βραβείων ἐξεφώνησεν ἀρμόδιον λόγον ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς, μετὰ δὲ τὴν διανομὴν εἰς τῶν μαθητῶν ὁ Θεόδωρος Ὁρφανίδης ἐξεφώνησε τὸ ἑξῆς λογιδριον.

«Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα! Μὲ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἀλληλεδιδασκτικοῦ σχολείου τῆς Ἑλληνικῆς Μητροπόλεως, Σὲ θεωροῦσι καὶ σήμερον ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν. Τὰ βραβεῖα μὲ τὰ ὅποια εὐφρεστήθη, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, νὰ ἀνταμοίψῃς τοὺς εὐδαιμονώτερους αὐτῶν, μαρτυροῦν ὅχι τὴν ἰδικὴν των ἐπιμέλειαν, ὅσον τὸν ἀσκὸν ζῆλον τῆς Ἐξοχώτητός σου, εἰς τὸ νὰ ἐνισχύῃ τὴν δημόσιον ἐκπαιδευσιν, ἣτις εἶναι ἡ ἀληθινὴ βάσις τῆς ἐλευθέρας πολιτείας, καὶ ἡ πηγὴ τῆς μερικῆς ἐκάστου πολιτοῦ καὶ τῆς γενικῆς τοῦ ἔθνους εὐδαιμονίας.

„Εὐγνωμονοῦντες ἐπὶ τέλους, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, εὐχονται ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος καὶ μιᾶς καρδίας πρὸς τὸν πατέρα τῶν Φώτων νὰ χαρίζῃ εἰς τὸν πατέρα τῆς πατρίδος καὶ κοινὸν εὐεργέτην ζωὴν πολυχρόνιον. Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! Ζήτω! „

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βαρσοβίας, 15 Ἰουνίου. — Περίληψις ἀναφορᾶς τοῦ στρατηγοῦ Γιελγούδ, ἐκ Σανάλκης, 20 Μαΐου. „Ἀναχωρήσας τὴν 13 ἐκ Λόμζας, ἠνταμώθην εἰς τὸ Γραβενον μὲ τὸ τμήμα τοῦ συνταγματάρχου Σιερακόφσκου ἐντεῦθεν δὲ κατεδίωξα τὸν ἐχθρὸν μέχρι τοῦ Ῥαιγρόδ, ὅπου εὑρον 8,000 ἀνδρῶν στράτευμα μὲ 16 κανόνια ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Σάκκην, τὸ ὅποιον εὐθὺς προσέβαλον. Ἡ μάχη διήρκεσεν ὀκτὼ ὥρας, ἐνίκησαμεν δὲ ἡμεῖς, καὶ ὁ ἐχθρὸς, παρεκτὸς τῶν φονευθέντων καὶ πληγωθέντων, ἔχασε 1,200 αἰχμαλωτισθέντας ὑπὸ τῶν ἡμετέρων. Φεύγων δὲ ὁ ἐχθρὸς διευθύνθη πρὸς τὸ Κεβιον, καὶ πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τὸν ἐδίωξαμεν κατόπιν. „

Ἐν ἐτέρᾳ ἀναφορᾷ, ἀπὸ Γιελγούδισχεν, τῆς 25 Μαΐου, λέγει ὁ αὐτὸς στρατηγὸς Γιελγούδ. „Φεύγων ὁ ἐχθρὸς ἔκαυσε τὴν γέφυραν τοῦ Κεβιον, καὶ φαίνεται ὅτι ἀποχωρεῖ παρὰ τὴν Βιλίαν πρὸς τὴν Βίλιαν. Ἐγὼ δὲ διέβην τὸν Νιέμεν κατὰ τὸ Γιελγούδισχεν. Αἱ ἐκ τῆς Σαμογετίας εἰδήσεις εἶναι πολλὰ εὐχάριστοι, καθὼς καὶ τὰς ὅποιας ἔλαβον παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Χλαπόφσκου. Ὁ στρατηγὸς αὗτος ἀναφέρει ἀπὸ τὴν 23 Μαΐου ὅτι, ἀφοῦ προσέβαλεν ἐν Ῥωσσικὸν τάγμα, τὸ ὅποιον ἤθελε νὰ τοῦ ἐμποδίσῃ τὴν δρόμον παρὰ τὴν Βιαλοβίαν, καὶ τοῦ ἐπῆρεν ἐν κανόνιον, ὑπῆγεν εἰς τὴν Σλενίμ, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἐγκαταλείψει ὁλοτελῶς ὁ ἐχθρὸς. Ὅτι ἐκεῖθεν διευθύνθη πρὸς ἀριστεράν, διέβη τὸν Νιέμεν κατὰ τὴν Μάρτην καὶ ἐπωρεύθη πρὸς τὴν Λίδαν, ὅπου ἐπῆρε δύο κανόνια καὶ ἠχμαλώτισε δύο λόχους Ῥώσων, κυριεύσας πρὸς τούτοις καὶ 1,200 τουφέκια. κτλ. „

— Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἀρχιστρατήγου Σκεζυνέκκου, ἐκ Βαρσοβίας, 12 Ἰουνίου. — „Τὴν 2 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπεχειρίσθη τὸ ἐθνικὸν στράτευμα νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ κατέχοντος τὰς ἐπαρχίας τῆς Ποδλαχίας καὶ τοῦ Λουβλίνου. Τὸ δὲ κίνημα ἐκεῖνο ἀπέβλεπε κυρίως νὰ ἐξώσῃ τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ρούδιγερ τὸ εἰς τὰ περίετρα Ἰουβλίνου στρατοπεδεῦον. Τὴν 3 τὸ στρατηγεῖον εὐρίσκετο εἰς τὴν Σιεννικαν, ὅπου ἔμενον ἐγὼ μὲ τὰς ἐφεδρείας, διὰ νὰ ὑπερασπιζώμαι μὲν τὰς ἐκστρατείας τῶν στρατηγῶν Ἰαγκόφσκου καὶ Ριβίνσκιου, νὰ προφυλάγῃ δὲ καὶ τὴν Βαρσοβίαν ἀπὸ τὰς ἐφόδους, τὰς ὅποιας ἠδύνατο νὰ κάμῃ κατὰ τῆς πρωτευούσης τὸ κράτιστον τῆς τοῦ ἐχθροῦ στρατίας. Ὁ στρατηγὸς Ριβίνσκιος εἰσῆλθε τὴν 6 εἰς τὸ Ζβνεζίν καὶ τὴν Σιέδλεκ, ὅπου ἐκυρίευσεν μεγάλας ἀποθήκας, ταχέως ἀναχωρήσας τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὴν Βούην. Ὁ δὲ στρατηγὸς Ἰαγκόφσκος ἔχων μίαν μὲν μοῖραν πεζοῦ διοικουμένην ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Μούλβεργ, μίαν δὲ ἰππικὴν ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Τούρενον, καὶ ἐν τμήμα στρατιάς ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ στρατηγοῦ Ρομαρίνγ, εἶχε διαταχθῇ νὰ ὑπάγῃ διὰ τῆς Κόκ πρὸς τὴν χώραν τοῦ Λουβλίνου, διὰ νὰ προσβάλῃ καὶ καταβάλῃ ἐκεῖ μὲ δυνάμεις ὑπερεχούσας τὸν στρατηγὸν Ρούδιγερ.

„Τὴν 6 Ἰουνίου, τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ἰαγκόφσκου, ἀφοῦ διεσκέδασεν μίαν ἀπομοῖραν Κοσάκων, ἠχμαλώτισεν τινὰς ἐξ αὐτῶν, ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν Λούκοβαν, εἰς τὴν ὅποιαν εὑρεν ἀποθήκην πολλὰ ἀξιοπληροῦ. Ὅταν δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐφθάσεν εἰς Τούλοβαν ὁ στρατηγὸς Ἰαγκόφσκος,

Δ. Κεφαλλόπουλος, Α. Σεργέτας, Π. Μωρόπουλος, Χ. Τηκερός, Α. Κακκήης, Γ. Φελέσκουλης, Γ. Λαπαέντας, Βλαχόχρητος, Γ. Λεμπέκας, Χ. Γιαλελόπουλος.

276. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο Διοικητής τῶν Μεσσηνιακῶν Φρουρίων. Ἀμα ἐκκοινοποιήθη ἡ ὑπ' ἀρ. 4,012 ἐγκύκλιος τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἡ Διοίκησις δὲν ἠμέλητε νὰ συγκαλέσῃ τὴν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς τμήματός της πολιτικῆς καὶ νὰ σαφηνίσῃ προφορικῶς εἰς ἐπὶ κοινὸν πάντων τὴν ἐννοίαν τῆς αὐτῆς ἐγκυκλίου.

Οἱ κάτοικοι τῆς Μεθώνης πρῶτοι ἀκροαταὶ καὶ τῶν κατὰ γράμμα περίδων αὐτῆς, καὶ τῶν προφορικῶν διασαφηνίσεων τῆς Διοικήσεως, ἐδείξαν τὰ πατριωτικὰ καὶ εὐγενῆ αἰσθήματά των, ἐκθέσαντες αὐτὰ εἰς ἔγγραφον πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀναφορὰν τῶν ὑπογεγραμμένην μετὰ μεγάλης προθυμίας, ἀμιλλώμενοι ἀλλεπαλλήλως εἰς τὴν ἐκφράσιν τῶν αἰσθημάτων των.

Σπεύδει ἡ Διοίκησις νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν Σ. Κυβερνήσιν τὴν πρὸς τὰ καθεστῶτα εὐκρινῆ καὶ ἐνθερμον ἀφοσίωσιν τῶν πολιτῶν αὐτῶν, καὶ διευθύνει τὴν πρῶτότυπον αὐτῶν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, δεῖγμα τῶν αἰσθημάτων των.

Ἐν Μεθώνῃ, τῇ 22 Ἰουλίου 1831

Ο Διοικητής Δ. Κ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ.

Ἀκροαθέντες μετὰ προσυχῆς τὴν διακοινωθεῖσαν ὑπ' ἀρ. 4,012 ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, σπεύδοντες, κύριε Διοικητά, νὰ ἐκφραζώμεν διὰ τῆς παρῆς τῆς τὰ ὅποια τρέφομεν εἰς τὰς ψυχὰς μας αἰσθήματα.

Μεταξὺ ὁκταετὸς διαστήματος ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἰεῖς ἀγῶνος μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σ. Κυβερνήτου καὶ Κ. Ι. Α. Καπιδίστρια, πολυώδυνον περιστατικὰ ἐπαπέλεν τὴν παντελὴν ἐξόντωσίν μας· ἐκ τῶν πολυμένων τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ὑπαρξίν δυνῶν, δύω ἡτοιμὰ φρικῶδη, ἡ ἐμφύλιος διχόνοια καὶ ὁ ἐχθρὸς.

Ὅσον φρικῶδες ἦτο ὁ ἀήμοσταγὸς πόλεμος τῶν ἐχθρῶν, τίσον φρικώδες ἦτον ὁ ἐσωτερικὸς ἐχθρὸς διχόνοια, ἡ ὅποια ἐνέχυε περισσότερον τὸν ἐξωτερικὸν ἐχθρὸν.

Ἀνέκαθεν οἱ βλαβεροὶ καὶ ἰδιοτελεῖς δὲν ἐλείψαν νὰ καταστῶσι τὰ καθεστῶτα, νὰ ἀνατρέπωσι τὰ ἐψηφισμένα, ἐσάκεις αὐτοὶ δὲν ἀνέπαυον τὰς θελήσεις των.

Μόλις εἶδομεν τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ὑπαρξίν ἡμετέραν ἐμμένην εἰς τὰς κεφαλαῖους ἀρχὰς μετὰ τὴν ἐλευσιν τῆς Α. Ε. τῆς Κυβερνήσεως, μόλις ἐλάβομεν ἀπὸ τῆς Α. Ε. τὴν παραμυθίαν τῶν δυνῶν μας, ἀφ' ὧν ἡ προστάθεια τῶν συμμάχων Δυνάμεων εὐηρεσθήη, νὰ μᾶς

ἀπαλλάξῃ, καὶ εὐθὺς τὸ σπέρμα τῆς σπαραχῆς διασπαρὲν ἀνεβλάτησε τὰς ἀκάνθας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐναντίον τῶν καθεστῶτων.

Μακρὰν τοῦ νὰ ἐνδώσωμεν εἰς τὰς ἀποτραπάδας συζητήσεως τῶν τοιούτων, παρατηρῶντες ὅσα ἦν Ἀργεῖ Δ' Συνέλευσις ἐψηφίσαντο, τελευτᾶτον ἀφοσιώμεθα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διακοινωθείσης ὑπ' ἀρ. 4,012 Σ. Ἐγκυκλίου, χωρὶς καὶ μετὰ σαλεύσωμεν τὰ αἰσθήματα ἐκείνα, τὰ ὅποια μᾶς ἐχαραιντήρισαν, καὶ μᾶς χαρακτηρίζοντες πῶς καὶ τιμῆς πολίτας. Ἀποδοκιμάζοντες δὲ πᾶν ἄλλο ἐναντίον φρόνημα, σπεύδοντες νὰ διαβεβαιώσωμεν ἔτι τὴν τοιούτην μηχανορραφίαν, βλαβερόν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν καθεστῶτων ὅχι μόνον δὲν τὴν γνωρίζομεν ἐπιτρόπως τῶν ἔθνων, καὶ πληρεξουσίων, εἰμὴ μέλη σεσηπῶτα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ὁλομελείας, ἀλλὰ ἐπιθυμοῦμεν μεγάλως καὶ λάβῃ ἡ Σ. Κυβέρνησις τὰ κατ' αὐτῶν αὐστηρότατα μέτρα διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ ἀνδράπων, οἵτινες μηδὲν ἔχοντες εἰς τὴν πατρίδα, εὐχαριζέονται νὰ κρημνίσαν εἰς τὰ βάραθρα τὰ προσφιλῆ συμφέροντά της.

Τὰ αἰσθήματα καὶ πατριωτικὰ ταῦτα αἰσθήματά μας ἐκφραζόμενοι διὰ τῆς παρῆς ἡμῶν, παρακαλοῦμεν, Κύριε Διοικητά, νὰ τὰ κοινοποιήσετε πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, τιμήσαντες αὐτὰ μὲ ἐπίσημον ἀναφορὰν σας, ἐπισφραγίζουσαν τὴν ἀλήθειαν.

ὑποσημειώμεθα μὲ τὸ ἀντικον σέβας.

Ἐν Μεθώνῃ τῇ 20 Ἰουλίου 1831

Οἱ Δημογέροντες, Πρόκριτοι καὶ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μεθώνης.

Δ. Ἱερεὺς Οἰκονόμος, Α. Σπυρίδης, Α. Τζαβάρης, Ρ. Μπατιέρης, Σ. Χαλαράμπης, Ι. Θερίψαρος, Α. Τζαννέπουλος, Ι. Θερίψαρος, Ι. Ἱερεὺς Κρήνης, Ι. Φωμόπουλος, Γ. Καλογερόπουλος, Η. Παναγιωτόπουλος, Ν. Φιλόλυχος, Ν. Καραμελᾶς, Κ. Πατέντας, Κ. Μαντζερᾶνης, Δ. Κωτσατόπουλος, Δ. Φιλόπουλος, Κ. Συμπαλιώτης, Π. Σπαλιόπουλος, Α. Μηλονόπουλος, Δ. Δεσποτόπουλος, Ε. Καβελάρηπουλος, Γ. Σταθόπουλος, Γ. Καβελάρηπουλος, Σ. Μπαρναζού, Στ. Ξερογιαννέπουλος, Ν. Καβελάρης, Μ. Χελιόπουλος, Δ. Γέλιος, Α. Φερναράκος, Γ. Παναγιωτόπουλος, Φ. Τριπύλας, Ν. Τζαπέκης, Γ. Μεσανόπουλος, Α. Μπερόπουλος, Κ. Χελιόπουλος, Στ. Παναγιώπουλος, Δ. Παναγιώπουλος, Γ. Σουκοκογεωργάκης, Δ. Μαρούλης, Γ. Καλογερόπουλος, Γ. Κωτσατόπουλος, Κ. Σάμας, Κ. Σκινᾶς, Γ. Βλαχοθανάσης, Α. Ντελικλίδης, Α. Ζερβῆς, Γ. Γύπτης, Ν. Αποκαλαφάτης, Σ. Στανουγιαννέπουλος, Δ. Κρυφός, Χ. Καλομοιρόπουλος, Γ. Πλεξενόπουλος, Θ. Ἀνδρετζόπουλος, Κ. Φιλόλυχος, Κ. Σκορδακάκης, Θ. Λονταρίτης, Ν. Μιχαηλόπουλος, Δ. Κεμετζάκης, Γ. Ντελικλιδιάτης, Δ. Μισκιάτης, Π. Ἀδραχτόπουλος, Α. Ἀδραχτόπουλος, Α. Σελιώτης, Α. Κεντρεῖτης, Β. Τζαγάρι, Δ. Σόλας, Α. Μπέρης, Α.

ηγούμενα τῆς εἰρήνης μεταξύ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὀλλανδίας.

Αἱ Ἀγγλικάι Ἐφημερίδες ἀναγγέλουσι ὅτι ὁ Πρίγκιψ Σάξ Κοβούργ Δέλει λάβει τὴν ἐπικλησιν: Λεοπόλδος Α. Βελγῶν Βασιλεὺς. Θέλει δὲ ἀναχωρήσει ἐκ Λονδίνου τὴν 4 Ἰουλίου καὶ τὴν 7 Δέλει εἰσελθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου του.

Ὁ ἐν τῇ Ῥωσίᾳ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας Κύριος Μορτεμάρτος ἐφθασεν εἰς Λουδὲκον, ὅπου ὑπεβλήθη εἰς αὐστηρὰν ὑγειονομικὴν κάθαρσιν. Πρὸ πολλοῦ εἶχε ζητήσει ὁ Κύριος Μορτεμάρτος ἄδειαν παρὰ τῆς αὐλῆς του δι' ὀλίγους μῆνας.

Ὁ Ἀγγλος Ταχυδρόμος τῆς 29 Ἰουνίου καὶ τὰ ἐξ Ἀμβούργου γράμματα μνηύουσιν ὅτι ὁ Μέγας Δαὺξ Κωνσταντῖνος ἀπέθανεν ἐν Βιτέψκῃ ὑπολαμβάνουν δὲ ὅτι ἀπέθανεν ἀπὸ χολέρῃαν.

Ἐχαράχθησαν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ διὰ λογαριασμὸν τῆς Δουκίσσης τοῦ Βερρί ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον τάληρα πεντάφραγκα φέροντα ἔθεν μὲν τὴν εἰκόνα του υἱοῦ της, εἶθεν δὲ τοὺς κρίνους, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν Ἐρρῖκος Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας. Τὸ σκανδιναυδικὸν τοῦτο νόμισμα περιφέρεται εἰς τὴν Ῥωδόμαγον (Rouen) καὶ ζητεῖται πολλὰ ἀπὸ τοὺς Καρλίζοντας. Ἡ Δούκισσα τοῦ Βερρί ἐπέρασεν εἰς τὴν Γερμανίαν μὲ σκυπὸν, ὡς λέγεται, νὰ πραγματευθῇ δάνειον, τοῦ ὁποίου μέρος ἐπρόσφερεν ἡ Ὀλλανδία.

Ἡ ἀρχιδούκισσα τῆς Ῥωσίας Ἑλένη εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ὑπῆγε χάριν περιηγήσεως. Ὁ ἐν Γαλλίᾳ Πρέσβυς τῆς Ῥωσίας ὑπῆγεν εἰς Λονδίνον τὴν 4 Ἰουλίου εἰς προσκύνησίν της, καὶ μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἑβδομάδας ἔμελλε νὰ ἐπιστρέψῃ.

Ποικίλα.

Περὶ χολέρῃας. — Ἐκ νεωτέρας τινὸς ἐπιστολῆς τῶν ἐν τῇ Πολωνίᾳ ἀπεσταλμένων Γάλλων ἰατρῶν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν συναγόνται μεταξύ ἄλλων παρατηρήσεων περὶ τὴν χολέρῃαν καὶ αἱ ἐξῆς: Ὅταν κατὰ πρῶτον ἐφάνῃ ἡ νόσος οὕτῃ εἰς τὰ στρατεῖματα, προτίθαλε τοὺς στρατιώτας, οἵτινες ἦσαν ἀπηυδισμένοι ἀπὸ ἐπιπονοῦς πορείας, ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς δυσκρασίας τῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ δὲν ἐφύλαττον κανένα νόμον τῆς ὑγιεινῆς παρατηρήθη δὲ ὅτι διεδόθη πρότερον εἰς τὰ συντάγματα, τὰ ὅποια ἐστρατοπέδουν μεταξύ δύο βουνῶν εἰς λειβάδια βαλτώδη, καὶ ἐτρέφοντο σχεδὸν μόνον μὲ χοίρινα κρέατα· οἱ ἡμέραι αἱ πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς νόσου ἦσαν θερμοί, αἱ δὲ νύκτες ψυχραὶ καὶ ὀμιχλώδεις. — Ἐκ 1280 ἀσθενήσαντων κατὰ πρῶτον ἐν Βαρσεβίᾳ ἀπὸ τῆς χολέρῃας οἱ 1100 ἀπέθανον καὶ 180 μόνον ἀνέλαθον θανάσιως

ὁμως ἤλαττώθη τὸ θανατῶδες τῆς νόσου, ὅταν οἱ ἀσθενεῖς ἐλάμβανον τὰς τακτικὰς θεραπειὰς τῆς ἱατρικῆς, ὥστε ἀπὸ τῆς 11 μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου ἐξ 105 ἀσθενήσαντων ταυτοχρόνως πεντε μόνον ἀπέθανον. — Οἱ νοσούντες ἀνήκουσι ἐν γένει σχεδὸν εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν τῶν ἐνδεῶν καὶ ἀπύθων ἀνθρώπων, τρεφόμενων μὲ ἀχρείας τροφῆς καὶ κατοικούντων κατωγεῖα δυσκόλως ἀερίζοντα. — Ἡ χολέρῃα δὲν πηγαίνει εἰμὴ εἰς τοὺς ἐφήδους, παρητηρήθη ὁμως, καὶ εἰς παιδία τριετῆ καὶ εἰς γέροντας ὀγδοηκοντούται. — Διαφαίνεται δὲ ὡς πεπονημένον τὴν νύκτα ἢ τὸ πρῶτον καὶ διαρκεῖ μίαν, δύο, τρεῖς καὶ τέσσαρας ἡμέρας· ἐνίοτε δὲ συμβαίνει τὸ ὀλεθριὸν τέλος εἰς τρεῖς καὶ τέσσαρας ὥρας. — Οἱ οἰνοπόται, οἱ ἀστυεύοντες, ὅλοι οἱ ἀκράτεις καὶ οἱ ἐξ ἀσθενειῶν ἀδυνατισμένοι ἀποθνήσκουν ταχέως. — Ὅλοι οἱ ἱατροὶ ὁμολογοῦσι ὅτι, ὅταν προσκαλῶνται ἐν καιρῷ, σώζουσιν 7α 7ρία 7εταρτῶν ἀσθενῶν καὶ ἑλπιευστέως μετὰ τῶν πλουσίων καὶ τῶν ἀρκούλων ποριζόμενων 7α πρὸς τὸ ζῆν. — Ἡ θεραπεία ἀρχεῖται διὰ φλεβοτομίας, μετὰ τὴν ὁποῖαν δίδεται εἰς τὸν ἀσθενῆ ἀπὸ 2 ἕως 3 κόκκοι καλομέλιτος συγκεκραμένου μὲ 1|4 ἕως 1|2 κόκκου σπύρου. Τὸ ἱατρικὸν τοῦτο προσδιορίζεται ἐν γένει ἀπὸ 7ρεῖς εἰς 7ρεῖς ὥρας κατὰ τὴν ἐντασιν τῶν συμπτωμάτων· ἀ 7 αὐτοῦ δὲ μεταχειρίζονται ἐνίοτε ὑδατῶδες ἀπόξεμα (teinture) τοῦ ρίβουλου. Κατὰ δὲ 7α διασθήματα τῆς διακοπῆς δίδουν θερμὰ ὑδατῶδη πίδα, ἡδυσμόνερον, τιλίσνερον (eau de tilleul), κτλ. Οἱ σιναπισμοί, ἡ μόξα, καὶ 7ο κοπανισμὸν ῥάφανος, καταπλάττειν ἐπὶ τῆς κοιλίας, ὠφέλησαν. Τὰ λουτὰ πολλάκις κατεπράυναν τοὺς σπασμούς καὶ διέλυται τὸ ψύχος τῆς ἐπιφανείας τῶν σωματίων, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τῶν οὐσιωδῶν συμπτωμάτων. (Ἐκ 7ης Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων.)

— Ὁ Ἀυστριακὸς Παρατηρητὴς ἀναφέρει τὰ ἐξῆς πάλιν περὶ τῆς αὐτῆς νόσου ἐπικρατούσης ἐν Γαλλίᾳ. — Συμφέρεται πρὸ πάντων νὰ πνιχθῇ ἡ νόσος εἰς τὴν πρώτην ὥραν παρελθούσης, δὲ τῆς ὥρας ταύτης, εἶναι δύσκολον, διὰ νὰ μὴν εἰπω ἀδύνατον, τὸ νὰ νικηθῇ. 7α πρῶτα συμπτώματα εἶναι: σκοτοδινίαι (ἀντράλαι), βάρος τῆς κεφαλῆς, δυνατὴ θλίψις κάτωθεν τῆς καρδίας, ἢ τοῦ στομάχου, κρύσις τῶν ἄκρων, ναυτιάσεις, κτλ. — Ὅταν τις αἰσθανθῇ τὰ πρῶτα τῆς νόσου συμπτώματα, πρέπει νὰ πίνῃ τίτι (ἡδυσμὸν ἢ χαμαίμηλον), εἰς ἑλλειψιν δὲ αὐτῶν, νερόν, τόσον θερμὸν, καὶ τόσον πολὺ, ὅσον δύναται τις νὰ πίνῃ. Ἡ κοιλία, καὶ μάλιστα τὸ κατώτερον μέρος, τρίβεται μὲ φλανέλλαν ἐνσού δυνηθῇ τις νὰ περικυκλώσῃ τὴν κάτω κοιλίαν μὲ ἄμμον ζεττὴν εἰς τσίχαν περικλεισμένην. Ἀρχίζουν νὰ μεταχειρίζονται κασιτέρινα θερμαντήρια (bassinoires). Τρίβουσιν μὲ βούρτσας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας τοῦ ἀσθενοῦς καλῶς σκεπασμένου εἰς τὴν κλίνην του. Ἐὰν μετὰ μίαν ἢ μίαν καὶ ἡμισίαν ὥραν ἐπέλθῃ ἰσχυρὰ διαπνοή, ἡ νόσος περὶ καὶ δὲ μένει πλέον εἰμὴ ἀδυναμία.

— Ἐν τινι συμβουλίῳ ἱατρῶν συγκροτηθέντι εἰς τὴν Πετρούπολιν τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἱατροὶ διατυχίσθησαν ὅτι ἡ χολέρῃα εἶναι κολλητικὴ, καὶ δύο μόνον ὅτι ὄχι. Ὅθεν καὶ ἐνεκρίθη ἀπαραιτήτως ἡ ἀνάγκη τῶν ὑγειονομικῶν προφυλάξεων.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ης, Α. Ζαφειρόπουλος, Θ. Μπαρπερόπουλος, Σ. Γεωργίου, Γ. Γαλανόπουλος, Γ. Κωφός, Π. Κοντογιώργος, Γ. Βάρσαμης. — Οί προκριτοδημογέροντες Πτέρας, Θ. Μπιτζάκος, Γ. Δημητρίου, Α. Αναστασόπουλος, Α. Αλεξανδρόπουλος. — Οί προκριτοδημογέροντες Κελαρίδης, Κ. Σιδόπουλος, Α. Πέτρος. — Ο Δημογέρον Πικτελεήμονος, Σ. Στραματόπουλος. — Ο Δημογέρον Χωρίς Μερλά, Δ. Μπαλαφάτσας. — Ο Δημογέρον τῆς Κακοχωρίας, Α. Πολυδανόπουλος. — Ο Δημογέρον Κενινάς, Ε. Λαπαναγίτης, Μ. Χριστοδρόπουλος. — Ο Δημογέρον Προβίλλας, α. Ραφτόπουλος. — Οί προκριτοδημογέροντες τῆς κομποπόλεως Διακοπτοῦ, Κ. Αθανασίου, Ι. Χρυτανθόπουλος, Γ. Ίερεὺς καὶ οἰκονόμος, Παπα Κ. Ράλης, Ν. Τζιριζόπουλος, Α. Τζιμής, Μ. Δημόπουλος, Ν. Ασημακίπουλος, Ι. Κεζίκος, Δ. Κανέλης, Ι. Κόδης. — Οί προκριτοδημογέροντες τῆς χωρίας Καμνισιάς, Γ. Πολίτης, Α. Δημητράκοπουλος, ὁ Δημογέρον Περσσκευῆς, Σ. Ἀγγελόπουλος, Α. Πικρασημακίπουλος, Φ. Πατρίμας. — Ο Δημογέρον Ἀράχοβας, Α. Μισίκης. — Οί Προκριτοδημογέροντες Ζευγολατίς καὶ Στρομόλης, Α. Ίερεὺς καὶ οἰκονόμος, Ν. Κανελόπουλος, Γ. Ριζομινώτης, Π. Τασικόπουλος. — Οί Προκριτοδημογέροντες Ἄνω καὶ Κάτω τέμνας, Α. ἀντωνόπουλος, Παπα Δημήτριος, Παπα ἀθανάσιος, ὁ Δημογ. Γρηγορίου καὶ Ἰέμπα Παπ. Ἡλίας. — Ο Δημογέρον Πύργος Πικρατῆς, Κ. Ρεθυγίλης. — Ἐπικυρεῖται τὸ αὐτοθέλητον καὶ τὸ γνήσιον τῶν ἐν τῇ παρῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Βρυτίτζι, τῇ 22 Ἰουλίου 1831.

Οί Δημογ. Δημήτριος Ἰωάννης, Πέτρος Χαραλάμπας

Ἀρ. 3,908. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἐξοχώτατε!

Κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐσυνάχθησαν εἰς ταπικὴν συνέλευσιν οἱ Προκριτοδημογέροντες τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Πύργου.

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐγκυκλίου τῶν 11 τῆς τρέχουσας, καὶ ἡ ἐν ἐπηκόῳ πάντων διακοίνωσις τῶν ὅσων νεωστὶ ἐπενόησεν ἡ ἀπάτη κατὰ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἔδωκαν ἀφορμὴν διαλογικῆς ὁμιλίας πρεσβύτης εἰς ἀνδρας ἐξεύροντας καὶ συλλογίζωνται, καὶ καὶ διακλέγαν, ἀφ' ὅσα ἑκάστος προβάλλει, τὸ ὀρθὸν καὶ συμφέρον.

Εἶναι τῆς ἐκτάσεως ἔργον τὸ ἐκθέτειν τὴν ἀγαθάκτησιν τῶν προσώπων τῆς διαλόγου, καὶ τὰς ἀρεὰς καὶ ἀπειλὰς, καθ' ὅσων τολμῶν μὲ πράξεις ἰδιοτερείας καὶ ἀπειτήσεως αὐτοκεφάλως καὶ καταρχύναν τὸ ἔθνος, τὸ ὅποιον εἰς τὴν ἐν Ἀργεῖ Συνέλευσιν ἐδόνα ἄλλον ἐψήφισεν Ἀντιπρόσωπόν τε, εἰμὴ τὴν Ἐξοχότητα.

Περιορίζεται ὁ ὑποσημασμένος ὁ ἀναγγεῖλη εἰς

τὴν Υ. Ε. ὅτι ἡ συνέλευσις διελύθη μὲ κοινὰς Φωνὰς καὶ μὲ τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι ἡ ἐπαρχία τῆς Πύργου ἀφοσιωμένη εἰς τὰς πιτὰς καὶ συνετάς ὁδηγίας τῆς Υ. Ε., δὲν ἀμφισβᾷ ὅτι ἡ Υ. Ε. θέλει εἰδοποιῆσαι τὸ κοινὸν τῆς Πύργου, ὅποτε ἀρμόδιος καιρὸς καλῇ, τὸ καὶ συγκαλεσθῇ αὐτῇς Ἐθνικὴ Συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ ἐξετάσῃ τὸ παρεληλυθὸς τῆς καταστάσεως τῆς Ἐθνικῆς, καὶ διὰ τὸ μέλλον καὶ κανονίσῃ τὸ πολιτικὸν αὐτῆς Σύνταγμα.

Παρακαλεῖται ἡ Υ. Ε. ἵνα εὐαρεστηθῇ ὁ ἀναγνώσις τὴν ἐσωκλείσον ἀναφορὰν τῶν συνελθόντων Προκριτο-δημογερόντων, τὴν ὁποίαν ἐπαρυσίασαν οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 575 ἀναφορᾶς τῶν, ἥς τὸ ἀντίγραφον ἐπισυναπτεται, καὶ μὲ τὰς παρακλήσεις τῆς καὶ διευθυνθῇ πρὸς τὴν Ἐξοχότητα εἰς διαβεβαίωσιν τῶν φρονημάτων τῆς κοινῆς τῆς ἐξημένης Ἐπαρχίας.

ὑποσημασμέναι μὲ βαθύτατον σέβας

Ἐν Πύργῳ, τῇ 22 Ἰουλίου 1831.

Τῆς Υ. Ἐξοχότητος εὐπειθέτατος
Ὁ Ἐκτ. Ἐπίτροπος τῆς Ἡλίδος
Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 575. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΤΑΤ. ΕΠΙΤΡΟΠ. ΤΗΣ ἩΛΙΔΟΣ.

Ἡ προσ. ἐπαρχ. Δημογεροντία Πύργου.
Ἰδίως ὁρμασθὶν ἴδετε, Κύριε Ἐκτ. Ἐπίτροπε, τὴν ἀγαθάκτησιν τῶν συνελθόντων εἰς συνέλευσιν Προκριτοδημογερόντων τῆς ἐπαρχίας Πύργου, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμπορεῖτε καὶ παρατηρήσετε εἰς ὅλας τὰς πολιτάς εἰς τὴν ἀγγελίαν, τὴν ὁποίαν ἡ Α. Ε. εὐηρετήθη καὶ κοινοποιήσῃ δι' ἡμῶν διὰ τὰς νέας μηχανορραφίας τῶν ὅσοι σκοπὸν ἔλαβον καὶ ταράτταν τὸ ἔθνος, καὶ ἀντιπράτταν εἰς τ' ἀφ' ὧν τὴν παγίωσιν καὶ εὐδαιμονίαν τε δι' ἰδιοτελείας μερικῶν τῶν.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας τῆς Πύργου ἀφοσιωμένοι εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς ἀνενδότους προσπάθειας τῆς Α. Ε. διὰ τὴν πολιτικὴν τε ἐπανόρθωσιν, σπεύδον διὰ τῆς ἐσωκλείσεως ἀναφορᾶς τῶν προκριτοδημογερόντων καὶ κάμωσι γινώσκον τὸ φρόνημα τῶν ἀντιθετικῶν ὡς πρὸς τὴν φαιδριεργίαν, καὶ πιστὸν εἰς τὰς συνετάς ὁδηγίας τῆς Α. Ε.

Παρακαλεῖται, Κύριε, καὶ διευθύνετε ταύτην πρὸς τὴν Α. Ε. καὶ πληροφωρήσετε αὐτὴν περὶ τῆς πόσεως διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν διατιμῶσιν οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης τὰς ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς πράξεις τῆς.

Ἐν Πύργῳ, τῇ 22 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες

Μ. Γιαννόπουλος, Α. Σταϊκόπουλος, Α. Φωτόπουλος, Στ. Μανωλάπουλος.

Αριθ. 57.

ΤΟΥΣ ΣΤ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ετησία Φεβρουάριος 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τῶν Εἰρη-
σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅποιας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὅποιας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

Ε Π Ι Σ Η Μ Α.

▲ SON EXCELLENCE MONSIEUR LE COMTE J. A. CA-
PODISTRIAS PRESIDENT DU GOUVERNEMENT
PROVISOIRE DE LA GRECE. etc. etc. etc.
Monsieur le Comte.

J'ai appris avec autant de surprise que de regret,
par les deux lettres confidentielles que vous m'a-
vez fait l'honneur de m'écrire le 31 Juillet, et 1 de
ce mois, les événemens qui venaient de se passer à
Poros, et les motifs, sur lesquels les Hydriotes a-
vaient prétendu se fonder pour persister dans leur
coupable entreprise.

Je regrette également, Monsieur le Comte, de
n'être pas arrivé assez tôt pour signer la déclaration
que Messieurs les Résidens d'Angleterre et de Rus-
sie ont eu, à cette occasion, l'honneur d'adresser à
Votre Excellence; mais elle ne saurait douter de
tout l'empressement que j'aurais mis à me joindre
à cette démarche, si je n'avais pas été retenu à Na-
varin pour des affaires de service, et de la désappro-
bation formelle que je donne comme eux au mou-
vement insurrectionnel qui vient de se passer à Poros.

J'ai chargé Monsieur le Commandant Lalande,
qui a accompagné à Poros le Commandant Lyons
aussitôt qu'il a eu connaissance de l'objet de sa mis-
sion, d'annoncer officiellement à Monsieur Miaou-
lis et aux Hydriotes qui se trouvaient avec lui à
bord de l'Hellas, que mes instructions étaient par-
faitement conformes à celles de mes Collègues et
que ma Cour, ainsi que j'avais eu plusieurs fois
l'occasion de le déclarer, mettait le plus grand prix
au maintien de la tranquillité en Grèce et de l'état
de choses qui y est provisoirement établi.

J'espère Monsieur le Comte, que cette déclarati-
on officielle suffira pour faire cesser les doutes que
la malveillance seule a pu élever sur les dispositions
des trois Cours Alliées, et que les démarches, que
doivent faire de concert les Commandans de nos

Escadres, éclaireront suffisamment aussi les fauteurs
de ces désordres sur les conséquences funestes d'un
pareil état de choses.

Agréez je vous prie, Monsieur le Comte, la nou-
velle assurance de ma haute considération et de
mon profond respect.

Nauplie le 4 Août 1831.

Baron A. ROUEN.

Μετὰφρασις.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΚΥΡΙΟΝ Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κτλ. κτλ. κτλ.

Εξοχώτατε,

Με θαυμασμόν ἐπίσης καὶ λύπην ἔμαθον ἐκ τῶν ἀπορρήτων
ἐπιστολῶν, μετὰς ὁποίας τὴν 31 Ἰουλίου καὶ ἂ τοῦ τρέχον-
τος μηνὸς μ' ἐτιμῆσατε, τὰ κατὰ τὸν Πόρον συμβάντα καὶ
τὰ αἷτια, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ Ὑδραῖοι θελοῦν νὰ ἐπιστηρίζων-
ται ἐπιμένοντες εἰς τὴν ἐγκληματικὴν αὐτῶν ἐπιχείρησιν.

Αὐτοῦμαι ἐπίσης, Κύριε Κόμη, διότι δὲν ἔφθασα ἐνκαιρῶ
διὰ νὰ ὑπογράψω τὴν δηλοποίησιν, τὴν ὁποίαν οἱ Κύριοι
Ἀντιπρόεδμοι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσσίας εἶχον τὴν τιμὴν
κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην νὰ διευθύνωσι πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξο-
χότητα. Ἀλλὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀμφοβάλλῃ ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης
ὅτι μ' ὅλην τὴν προθυμίαν ἤθελον ἐνωθῇ μετὰ τῶν συναδελ-
φῶν μου εἰς αὐτὴν τὴν πράξιν, ἐὰν ὑποθέσεις τοῦ ὑπουργή-
ματός μου δὲν με κατεῖχον εἰς τὸ Νεόκαστρον, καὶ ὅτι ἀπο-
δοκιμάζω ἐπισήμως, ὡς καὶ οἱ συναδελφοί μου, τὸ πρὸ ὀλίγου
ἐν Πόρῳ προχθέν ἐπαναστατικὸν κίνημα.

Ἐπεφόρτισα τὸν Κύριον Ἀρχηγὸν Λαλάνδον, ὅστις συνώ-
δευσεν εἰς τὸν Πόρον τὸν Ἀρχηγὸν Λύων, εὐθὺς ὅταν ἔμαθε τὸ
αἷτιον τῆς ἀποστολῆς του, νὰ ἀναγγεῖλῃ ἐπισήμως εἰς τὸν
Κύριον Μικρούλην καὶ εἰς τοὺς Ὑδραῖους, οἵτινες μετ' αὐτοῦ
εὕρισκοντο εἰς τὸ δίκροτον ἡ Ἑλλάς, ὅτι αἱ ὁδηγαί μου
εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνοι μετὰ τὰς τῶν συναδελφῶν μου, καὶ
ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μου, ὡς πολλάκις εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ
δηλοποιήσω, περὶ πλείστου ποιεῖται τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυ-
χίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ προσωρινῶς καθεστώ-
των.

Ἐλπίζω, Κύριε Κόμη, ὅτι αὕτη ἡ ἐπίσημος δηλοποίησις
θέλει εἶσθαι ἱκανὴ νὰ καταπαύσῃ τὰς ἀμφοβίας, τὰς ὁ-

ὡς ἀντιπρόσωποι τε, καὶ σφειτερίζοντες, τὰς
δικαιοσύνας κινῶνται μετ' ὑπεκρύφου δὴθεν πα-
τρὶδος σκοπὸς εἰς ἐπιτυχίαν τῶν μικρῶν τοῖς
δικαιωμάτων. Ἀποδιδιμάζοντες τὰς τοιαύτας ἀξι-
οποιήσεις, πράξεις τῶν τοιούτων, αἰσθανόμεθα βαθύαν
τὴν πῆλιν, διότι δὲν παύειν οἱ κακώτεροι προετοιμά-
ζοντες τὸν ὀλεθρὸν τῆς πολυπαθῆς πατρίδος· ἀλλ'
ἐλπίζοντες ἅφ' ἑτέρου, ὅτι μόνον τὰ σοφὰ καὶ ὑψη-
λά εἰσιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ προφυ-
λάξωσι τὰς εἰρηνικὰς πλῆτας ἀπὸ τὸν τοιοῦτον κίν-
δυνον, καὶ θεωρῶντες ὅτι μικρὸς τις ἀριθμὸς ὀλίγων
κακοβέλων δὲν θὰ δυνηθῇ διὰ τῆς προνοίας τῆς Υ.
Ε. νὰ προχρησθῇ εἰς τὰς κοινοβλαβεῖς σοχασμῶς τε,
παραγορεύμεθα παρακαλῶντες συγχρόνως μετ' ἡμῶν
ἀνέκασιν ταπεινώσιν διὰ νὰ λάβῃ ἡ Σ. Κυβέρνησις
τὰ πλέον δραστικὰ μέτρα, ὥστε οἱ ἐκδιεσγὲς περιο-
ρισμένοι ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια νὰ παύσων τὴν λοιπὴν
κατὰ τὰς ἑλπίδας τὴν πατρίδα καὶ λαὸν ἐπαναπαυ-
όμενον εἰς τὴν σημερινήν τε κατάστασιν.

Ἐξοχύνετε! καταβεβάρημένοι πλέον, πᾶσχοιτες
ὡς ἐξ αἰτίας τῶν κακοβέλων, τῶν ὁποίων οἱ ὀλέ-
θριοι σοχασμοὶ ἔγενον πασίγνωστοι, ἀφιερῶμεν τὴν
ὑπεράσπισιν τῶν καταπαταμένων δικαιωμάτων μας
εἰς τὴν Υ. Ε. τὸν Σ. ἡμῶν Κυβερνήτην, τὸν μόνον ἱκαν-
ὸν νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ ἔθνος καὶ ἀπὸ τὰς σημερινὰς
τρικυμίας, καὶ ὁδηγήσῃ αὐτὸ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σω-
τηρίας καὶ ἀληθῆς ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας· καὶ
παραδεχόμενοι δὲ εὐγνωμόνως κατὰ πάντα ὅσα με-
τ' ἡμῶν ἐγκύκλιον εὐηρετήθητε καὶ μᾶς διακοι-
νῶσθε περὶ τῆς συγκαλέσεως τῆς ἐθνικῆς συνελεύ-
σεως, διημολογῶμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις διὰ τῆς δη-
μοσίας ταύτης πράξεώς μας, ὅτι περικεῖται εἰς τὴν
Υ. Ε. νὰ προσδιώξῃ τὴν ἐπιχρῆν, καὶ τότε θέλο-
μεν διευθύνει τὰς πληρεξέστις ἀντιπροσώπους μας,
καθ' ἣν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἤθελε τὴν ἀπαιτή-
σαν μὴ ἀνεχόμενοι τὴν συγκρότησίν της εἰς αὐτὴν
τὴν περίστασιν κατὰ ζήτησιν τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἵ-
τινες διὰ διαφόρων ἐπιχειρήσεων κατὰ γίνονται εἰς
τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σπενδαρχικῶν τὰς σκοπῶν μετ' ἡμῶν
σιαν γενικὴν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ὡς μὴ
ἔχοντες τινὲς ἐξ αὐτῶν εἰς αὐτὴν τίποτε διὰ νὰ
φερῶσιν, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἤθελαν εἶν' εὐχῆς ἔργον
νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ πολυπαθὴς Ἑλλάς.

Τοιαῦτα ἔχοντες τὰ φρονήματα καὶ ἐκ τὴν ση-
μερινῇ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἐνομίσαμεν χρε-
ός μας κοινοποιῆντες αὐτὰ νὰ παρακαλέσωμεν καὶ
αὐτοὺς καὶ πολλὰς διὰ νὰ εἰσακθεῖν εἰς τὰς
ταπεινὰς ἡμῶν δεήσεις, ὥστε διὰ τῆς ὑψηλῆς προ-

νοίας καὶ αὐτῶν μ' ἑαυτῶν τῆς Σ. Κυβερνήσεως νὰ ἀ-
π' οὐγόμεν τὰ ναυάγια, καὶ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν
λιμένα τῆς σωτηρίας, ἐννοῶντες ἀκυρὸν κάθε προϋ-
πογραφήν μας γεγενυῖαν ἐξ ἀπάτης.

Μένουμεν μετ' ὅλον τὸ ἀπαιτούμενον σέβας.

Ἐν Βισίτζῃ τῇ 19 Ἰουλίου 1831.

Τῆς Υ. Ε. εὐπειθέστατοι καὶ ταπεινῶτατοι δούλοι

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Βισίτζης.

Μ. Θεόδωρος, Δ. Ἰωάννης, Π. Χαραλάμπης, Α. Ἀ-
λεξανδρόπουλος, Α. Χαραλάμπης, Σ. Ἰωάννης, Ι. Χα-
ραλάμπης, Ι. Ἀθανασίος, Α. Ἰγκλέσσης, Ι. Μελε-
τόπουλος, Ν. Χαραλάμπης, Κ. Ἰωάννης, Κ. Ἀλε-
ξανδρόπουλος, Σ. Θεοδωρόπουλος, Κ. Στεριόπουλος, Α.
Παναγιωτόπουλος, Ν. Δ. Χαραλάμπης, Σ. Χρυσαν-
τακόπουλος, Χ. Ξίδης, Ι. Καρακατσάνης, Α. Ἀση-
μακόπουλος, Δ. Ξιγκακόπουλος, Ν. Κονταριγόπουλος,
Π. Κλαδιόπουλος, Κ. Δήμος, Γ. Περιβολάκης, Κ. Σκαλ-
τζῆς Νικολάος, Κ. Ἀλιόνης, Ν. Χαλκιάς, Α. Ξεῖδης,
Ν. Κετζίδης, Α. Νικολάκης, Γ. Ἀναγνωστόπουλος,
Κ. Χελιακόπουλος, Γ. Κυριακόπουλος, Ν. Γεωργο-
σίγχιμπος, Π. Παντελόπουλος, Β. Χαλμῆκος, Γ.
Σπληντόπουλος, Ε. Σαββῆς, Ι. Μεντζέλης, Γ. Παρε-
τζόπουλος Ι. Βασιλειάδης, Ι. Νάκος, Π. Ἀ-
θανασίος, Π. Χαλκιάς, Θ. Σκαλτζῆς, Ν. Γεωργιαντό-
πουλος, Χ. Ν. Καραβρυτινόπουλος, Π. Δεσποτόπουλος,
Α. Κομπογιαννίτης, Γ. Κετζίδης, Π. Ἡλιόπουλος,
Α. Λάμψης, Κ. Κυραμίδης, Γ. Μπακάλης, Η. Σπυ-
ρόπουλος, Γ. Κεδέης, Γ. τῆς Παππαδίας, Α. Ἱερεὺς,
Χ. Ἱερομόναχος, Σ. Ἱερεὺς Σακελλαρίου, Γ. Χρυσάν-
θος, Μ. Θεολόγος, Α. Θεόδωρος, Κ. Δημητρίδης, Π.
Ἱερεὺς καὶ Ἀρχιεπισκόπος, Α. Γιαννόπουλος, Α. Κα-
ραγιάννης, Ν. Κερμυδῆς, Γ. Χρυσικός, Ν. Παναγι-
ωτόπουλος, Γ. Σταυρόπουλος, Ι. Γερμανός, Α. Μι-
χαλόπουλος, Γ. Παρατάκης, Α. Ἀμαράντιος, Θ.
Μελλόγαμβρος, Π. Θεοχαρόπουλος, Γ. Βαμπακόπου-
λος, Σ. Κραββαρίτης, Γ. Καζάσης, Π. Κοντογιαννα-
κόπουλος, Χ. Γ. Διανός, Π. Μπενάκης, Μ. Σαλα-
νίτης, Β. Κεραγιαννόπουλος, Γ. Κατζίνης, Ν. Βέργος,
Γ. Ντελήκας, Δ. Καλαητζῆς, Δ. ἀποστολόπουλος, Α.
Καραχάλης, Γ. Ἀρχχοδιτόπουλος, Σ. Καλαητζῆς, Κ.
Διακοφτίτης, Π. Γαστριώτης, Θ. Μπιλῆς, Χ. Γα-
στριντόγαμπος, Μ. Κεραγιάννης, Ν. Κορβινός, Θ. Κα-
τελάνος, Χ. Νταλακέρης, Σ. Καλαητζῆς, Π. Λαζής,
Δ. Τζιλιῆρος, Α. Κετρογιώργης, Τ. Χαντζόπουλος, Χ.
Τζιτζίης, Ν. Ζακυνθινός, Α. Χεντεκιάκης, Β. Τζοπέ-
λόπουλος, Π. Βαμβάκης, Α. Λάλενας, Ν. Περιβολ-
αῖος, Α. Χρυσόχρης, Σ. Φιλεπικόπουλος, Α. Τρελλῆς

ὁμολογούντες καὶ ἤδη τὴν ὀλοκλήρου ἀποσίωτίν των τὴν Τ. Ε. ἐμμένοντες σταθερότατοι μέχρι θανάτου, εἰς αὐτὰ συνεψήφισαν καὶ καθιέρωσαν διὰ τῶν πληρεξουσίων κατὰ τὴν Δ' Συνέλευσιν, ἐξαιτοῦνται νὰ συγκρατηθῇ ἡ Τ. Ε. διὰ νὰ προλάβῃ, μὲ ὅποιαδήποτε ἐγκρίνη δυνάμει μέσα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπαναληφθείσης συνουρίας τινῶν, εἰ ὅποιοι δὲν παριστῶσιν, οὐδὲ ἔχουσι δυνάμει τὸ νὰ παραστήσωσι πρόσωπον καὶ θέλησιν ἐναντίον ἡμῶν. Εἶναι ἀνυπόφορον εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ θεωρῶμεν διαβόητομένην τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησίν μας ἀπὸ ἄτομα, ἡ δυνάμει τῶν ὁποίων ἐγένεθη πρὶν ὅλα τὰ δυστυχήματα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἄτομα μὴ ἔχοντα οὐδὲ μίαν ἐστίαν, ἡλικίαν, ἐνὸς τῶν κοινοτήτων, εἰς τὰς ὁποίας ἐνυπάρχει ἡ δύναμις τῆς ἐξουσίας ἀπὸ ἄτομα, ἀνατραφέντα εἰς τὴν φαναριωτικὴν κακοήθειαν, καὶ ἀναζητοῦντα τὴν δόξαν τῶν εἰς τὴν σπουδαρχίαν καὶ τὸν ὀλεθρον ὀλοκλήρων λαῶν ἀπὸ ἄτομα τέλος πάντων, τὰ ὁποία ἐν ἔχουσιν αἰτίαν τοῦ νὰ συμπονῶσι μὲ ἡμᾶς διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ δὲν ὑπερβῶνται τίποτε, ἂν, ὁ μὴ γένοιτο, συμβῇ καὶ αὕτη ἡ ἐξήντησις τῆς Ἑλλάδος.

Ναί, Ἐξοχώτατε! λάβετε, παρακαλοῦμεν, πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν σειράν των πράξεων των κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ θέλετε τὰ ἴδαι συμφῶνως μὲ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἅξια τοῦ αἰωνίου αἵσχους, καὶ τῆς κατάρτας τῶν δεινοπαθούντων πεδίων. Θυσιάσατε ὀλίγας ἀπὸ τὰς πολυτίμους στιγμὰς σας, καὶ θέλετε εὑρεῖ εἰς τὴν κακεντρέχειαν καὶ τὴν πλεονεξίαν των ἰδίων ἐπιφροτισμένων τῶν δυστυχῶν λαῶν τὰ βάρη των δανείων καὶ τὴν ἀποζημίωσιν των πειρατειῶν. Ὑποφέρετε νὰ μᾶς ἀκροαθῆτε, καὶ θέλετε θυμᾶσαι, ἂν ὁμολογήσωμεν, πόσον κατέβλαψαν τὸν ἀμώμητον χαρακτήρα τοῦ ἔθνους διὰ τῆς κιβδηλοποιίας, τῆς ἀποδοχῆς τῆς πειρατείας καὶ τῆς ἀξπαγῆς των κοινῶν κτημάτων ἐκεῖνοι, ὅσοι, ἄλλοτε καταδιωγμένοι, τὴν σήμερον ὥμοσεν, νὰ ἀφανίσωσι τὴν Ἑλλάδα, σπεύδοντες νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν ἀναρχίαν, διαβάλλοντες τὴν ἀδυστοχίαν Κυβερνήσιν μας, καὶ μόρον ἔχοντες σκοπὸν τὸ νὰ θριαμβεύσωσιν, ἀποδεικνύοντες εἰς τὸν ἔξω κόσμον ἂν ἴκανον τὸν Ἕλληνα τοῦ νὰ διοικηθῇ μόνος, ἂν ὅχι ἄλλο, τοῦλάχιστον ὅμως ἢ ἀπὸ των 1828 ἥτυχος καὶ ἐνδεῆς καταστάσεώς μας ἀναιρεῖ εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν τὴν ἀπαράδεκτον ταύτην καὶ ἀποτροπῶσαι ἰδέαν.

Ἀλλ' ἂν οἱ τοιοῦτοι ραδιούργοι, ζῶντες ἀκόμη κατὰ δυστυχίαν τῆς Ἑλλάδος, πάσχωσι νὰ διεγείρωσι νέον ἐμφύλιον πόλεμον καὶ νὰ στήσωσι τὴν πρωτορινὴν ὑπεροχὴν των ἐπὶ των ἐρείπων τῆς, ἡμεῖς ἐκπληροῦμεν χρέος ἡμῶν, χρέος ἐπ' αἵματι τῆς ἐμπιστοσύνης των συμπολιτῶν μας, κηρύττοντες τούτου δημοσίως ἀπάτριδας, στασιαστας, ἁξίους τοῦ ἀιθέματος καὶ τῶν πλέον σκληρῶν ἐξ ἀνάγκης μέτρων τῆς κατεστῆκυς Σ. Κυβερτήσεως μας. Δὲν τοὺς ἀναγνωρίζομεν, ὅσον ἀπεβλέπει τὸ μέρος μας, Ἑλλήνας συμπολίτας, εἰμὴ βᾶξιν τῆς Ἑλλάδος, τόσον ἐπικίνδυνον, ὅσον ἔδειξαν μέχρι τοῦδε ἀδιόρθωτον πολιτείαν. Δὲν θέλομεν ὑποφέρεαι ποτὲ τὸ νὰ ἴδωμεν καὶ πάλιν ἀπειρωμένης τὰς εἰκίας μας, ἀφανισμένην τὴν μικρὰν λαϊκότητα μας, καὶ θύματα ἐλκεῖν τὰ τέκνα καὶ τοὺς

συμπλίτας μας διὰ τὴν φιλαρχίαν ὀλίγων, ἐμψυχωμένων καὶ ἀπὸ ἄλλους δογματιστὰς θεωρούντας ἑρμαῖον τὴν Ἑλλάδα.

Μὴν ὑποφέρετε, Ἐξοχώτατε! σὰς ἐξορκίζομεν εἰς τὸ παμφίλτατον ὄνομα τῆς αἵματοκυλισμένης γῆς των προγόνων μας! μὴν ὑποφέρετε νὰ δείξετε οὐδὲ μικρὰν παραχώρησιν εἰς τὴν κακοδομίαν. Τὸ ἔθνος παμψηφεί ἐναπέθεσεν εἰς τὴν κηδεμονίαν καὶ τὴν πρόνοιαν τῆς Τ. Ε. τὰ τιμαλφέστερα συμφέροντά του, τὴν ἡθικὴν καὶ πολιτικὴν ὑπαρξίν του· χαίρεσθε ὅλην τὴν σταθερὰν ἐμπιστοσύνην μας, ἔχετε ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς ὅλους τοὺς βραχίονάς μας· καθαρίσατε τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος ἀπὸ κάθε ραδιούργου μίσματος· καὶ ὅποταν ἡ ὑφ' ἡμῶν σας, ὅποταν αὕτη ἡ κατάστασις των ἐξωτερικῶν ἀποφάσῃ, ἀπὸ τὰς ὁποίας κρέμαται ἡ τύχη τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος, κρίνῃ ἀναγκαῖαν τὴν ἐνδοσυνέλευσιν, εἶναι ἐτοιμὴ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν καὶ ἡ Κορινθία.

Ὑποσημειούμεθα μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 20 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Προκριθήμενοὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορίνθου

Ὁ Κορίνθου Κύβηλλος, Γ. Νοτάρης, Π. Νοτάρης, σ. νικολάου, δ. Εὐθυμίου, ιω. θρόνος, θ. θρόνος, Γ. Πανάγος, Ι. Γιουρῶκος, Φ. Γιουρῶκος, Κ. Δημητριάδης, Γ. Γιαννιόπουλος, Δ. Λεοναρδοπούλου. — Χωρίον Τρίγκαλα — Ι. Σταυροπούλου, Σ. Δημητρίου, Ν. Δ. Κανελοπούλου, Γ. Πολυχρονιάδης, Α. Πειρίδης, Π. Μελετόπουλος, Γ. Μανωλόπουλος. — Χωρίον Ἅγιος Γεώργιος — Π. Δ. Διδασκαλόπουλος, Χ. Ι. Μυρτίλος, Α. Χρηστόπουλος, Γ. Ἀντωνόπουλος, Δ. Σκλαβίνος Διόντης, Α. Οἰκονόμου, Α. Κολομπότσης, Γ. Μπουφίς, Μ. γυμνος, Α. Οἰκονόμου, Σ. Ταλδικέας, Κ. Σταμέλος, μαλινδρέας, Γ. Μπραγκός, Θ. Τασιακλής. — Χωρίον Κουζυμάδι — Γ. Ζιάδας, Τ. Παλῆρης, α. Ζιάδας. — Χωρίον Μπότζικα — Δ. Καρμπογιάννης, π. Θεοδοσόπουλος, Β. Καριώτης. — Χωρίον Φρυσινα — σ. Κροτζίκερος. — Χωρίον Ἅγιος Νικόλαος — ιω. Ἀγγελόπουλος, Γ. Μάλιος, — Χωρίον Σκοτεινὴ — Κ. σωγήρου, κ. ἀκροζγκρής. — Χωρ. Ζάχουλη — Ι. μαμμιώτης, Γ. Τριανταφυλλίδης, Γ. Κυριακόπουλος, Γ. Παπασπυρόπουλος, Ν. κολοκυθάς, σ. Δ. Ντουρνούμας, α. Δ. κουρδούλη, α. Παναγιώτου, Π. Χ. Καραβᾶς, α. Παναγιώτου, — Χωρίον Μικούρας — Ν. σπήλιος, α. κούτσης, Π. σίμος, α. Λίτζας. — Χωρίον σαραδάποχον — Α. κυριαζόπουλος, Δ. Πετρόπουλος. — Χωρίον Ταρσός — α. κερζεόπουλος, κ. Χρυτικές. — Χωρίον στενὸν — α. Χαλκιάτης, Δ. κόκκινος, — Χωρίον σιδίστα — κ. Παπῆς, α. κακαβᾶς, — Χωρίον Φινιά — Α. ἀγγελῆ, — Χωρίον Μεσικὸν α. Ν. υζέας, Γ. Λαλιώτης. — Χωρίον Μωσιάς — α. Λιμπερόπουλος, Π. Νικολάου, Χ. στάθη — Χωρίον Γκιζα — α. Γκίκα, κ. Τρεμετός, — Χωρίον καρνά — Δ. Γιαινάκη, α. Τζιγκρης, α. Οἰκονομόπουλος, α. κραβᾶς. — Χωρίον καττανιά — Ν. κριτζέσης, στ. Μητροδήμας. — Χωρίον Λεύκ. — α. Θιασούλη, Δ. τοῦ ἀσπασίου. — Χωρίον Μπάση — σωτήρος Πετρόπουλος, Γ. ὀρφανός. — Χωρίον Μπούζη — Μητρος. — Χωρίον καλιάνη α. Πικούνης, Δ. κερασιώτης. — Χωρίον Ντεύσια. α. Πιτῆ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΕ!

Ἡ μαρτυρία ἐμφανίσθη ἡ παρὰ τῷ Ἐκτ. Ἐπιτρόπῳ πρὸς τοὺς τῶν 16 Ἰελίς τρέχοντος, δὲν ἐλλείψαμεν νὰ συναχθῶμεν ἐπὶ τῷ αὐτῷ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ μαθῶμεν, ὅτι μετὰ τὰ συμβάντα τῷ Διμενίς καὶ τῇ ἀνταρσίᾳ τῆς λητείας, κατευνάσθησαν αἱ ἐπί- σκευαί, αἵτινες ἐπροξένησαν κατὰ καιρὸς πλεον ἀνυποφύρας ἀνησυχίας καὶ σκάνδαλα, καὶ ἡ χθὲν ἡ πρέσβεις ἔθνος φύσει ἡμερὸν ἀσμονία. Ομολογῶμεν μὲ θλίψιν ὅσην, ὅτι ἡ εἰς ἐπὶ ὑποσημειούμενων ἀνάγνωσις τῆς Ἐγκυκλίου 11 Ἰελίς 1831 τόσον ἐτάραξε τὴν καρδίαν μας, ὥστε πρὸς τὸ νέον σχέδιον τῆς κακοβουλίας κατὰ συνέπειαν τῶν προϋπάρχοντος λητείας, ἐναντίον τῶν ὁποῖς προαναφέρθημεν εἰς τὴν Υ. Ε., κατήντησαν οἱ ὑποσημειούμενοι εἰς παραφοράν.

Ἦθελεν εἶδαι ἐργῶδες τὸ νὰ καθυποβάλλει ὑπὸ τῆς Υ. Ε. οἱ ὑποσημειούμενοι τὰς ἐλευθέρους συνδιαλέξεις τῶν ἐπὶ τῷ ἀντικειμένῳ, μὲ τὸ ὅποιοι ἡ αὐθάρεια ὑπὸ τὰς λέξεις Σύνταγμα καὶ Συνέλευσις ἐπιχειρίζεται ἡδὴ ν' ἀρπάσῃ δικαίωμα δημόσιον. Οὐτὲ εἶναι δίκαιον, λαὸς ἀφισιωμένος μὲ πίσιν καὶ σταθερότητα εἰς τὴν Υ. Ε., καὶ διακίπτη σιγῆς, τὰς ὁποίας συμφέρει νὰ δαπανᾷ ἡ Υ. Ε. εἰς τὰς σκέψεις τῆς ἀληθείας μας ἐλευθερίας.

Οἱ ὑποσημειούμενοι, ἀρκέμενοι εἰς μὲν τὴν ἐκφράσιν τῶν αἰδημάτων τῶν ἐλπίζον νὰ δικαιωθῶν, ἀν' ἡ ἀγανακτικὴ παρασύρσας, κάμνη καὶ ὀνομαδοῦσιν εἰς ἀναφοράν τῶν πρὸς τὴν Υ. Ε. ἐδηγῶν διετραμμένοι καὶ τυφλοὶ ἐκεῖνοι, εἰ ὅποιοι πράττοντες πράξεις δημοσίας, ληθεύον τὸ κοινὸν τῷ ἔθνει δικαίωμα, ἐνῶ τὸ ἔθνος ἐδέποτε ἐδωκε πληρεξέσιον πολὺ ἢ ὀλίγον εἰς αὐτὸς, ὅτε γνωρίζει, παρὰ αὐτὰ κυριευμένα ἐκ πνεύματος κακοβέβη, καὶ συνεχῶς μηχανορραφῶντα.

Ὀλίγοι εὐαδίδεργοι, ἐδε σπινθάρην γῆς Ἑλληνικῆς ὀρίζοντες, ἐδωσαν πάντοτε δείγματα τῷ ὅτι ἐπαίξαν μὲ τῷ ἔθνει τὴν τύχην, ἐλπίζοντες εἰς τὴν κύβαν τῆτον νὰ εὖρον τύχην, μὴ φοβόμενοι νὰ χάσων, εἰμὴ ὀλίγας κόπες, πληρωθέντας τῶν αἰδῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν καλῶν πατριῶν καὶ τῶν εἰδήμενος.

Τὰ ὀνόματα ταῦτα ἠπάτησαν τὸν ἀγαθὸν πολίτην τὸν ἀνταρξίαν, ὅστις τῶν ἐθεύρησε κἀτι τι, καθ' ὅσον αἱ γνώσεις τῶν δεδομένων Ἑλλήνων ἦσαν κατωτέραι πονηρῶς πονηρῶν σκευωριῶν ψυχῆς.

Οἱ ὑποσημειούμενοι ἐδοκίμασαν καὶ ἀπεδοκίμασαν προπολλὲς τὰ ὑποκείμενα τῆς διετραμμένης ἐδῶ, καὶ ἡδὴ μὲ ἀγανακτικὴν ἀποδοκίμαζόντες, ἐννοῶντας πράξεις τῶν ἐργων λητῆς, ἐδηγούμενας ἀπὸ τοῦ ἰδιωτεύ- θμου καὶ παρὰφρον ἐξωλεσάτε ψυχῆς καὶ ἀξίας ἰκα-

νοποιήσεως κατὰ τόσον, καθ' ὅσον ἐμὲν λητῆς, ἐνῶ ἡ ὀλίγη τιμὰς λητῆς οἱ δὲ ἐπιχειροῦνται νὰ κλέψων εἰς τὸ ἔθνος δικαίωμα, νὰ σύρουν αὐτὸ δ. λ. ὡς ἔθε μία τύχη αἰώνιος πικρὰ καὶ ἐπίμοχθος εἰς τὸ πλῆθος ὑπόκειται θησαυρὸς καὶ δόξαν εἰς τῶν ἰδιοτελεῖς τῆτος.

Ποίας τιμωρίας δὲν εἶν' ἐπάξιον; ἡ ποία τιμωρία δύναται νὰ ἐφαρμοθῇ εἰς τὸ ἐγκλημα τῆτος; ποῖον ἀντίτιμον ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ τὸ ἔθνος διὰ τὰς ἐξ αἰτίας τῶν συμβανέσας ζημίας εἰς αὐτό;

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα! οἱ ὑποσημειούμενοι ἀφιερώσαν καὶ ἀφιερῶνεν τὸ πᾶν τῆς τύχης τῶν εἰς τὴν ὑψηλὴν φρόνησιν τῆς Υ. Ε. καὶ εἰς τὴν Υ. Ε. παρὰ- χωρὲν νὰ διορίσῃ τὸν χρόνον τῆς συνελεύσεως, καὶ σκεπτομένη ἡ Υ. Ε. νὰ συμβουλευθῇ τὸ ἔθνος περὶ Σύνταγματος, καθ' ὃ πολιτευόμενοι, πιστεύμεν ὅτι θέλομεν εἶδαι ἀληθῶς ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι καὶ τῆτος ἐπιθυμῶμεν νὰ ἴδῃ ὁ κόσμος.

Ἀλλ' εὐχόμεθα νὰ ἡ Υ. Ε. λάβῃ μέτρα, ὥστε νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὰς ἐνέδρας καὶ τῶν ἰδίων κακοποιῶν, διότι κινδυνεύομεν νὰ ἐλθῶμεν εἰς τὸ μὴ περᾶν τῆς ἀγανακτικῆς.

Παρακαλεῖται ἡ Υ. Ε. νὰ δεχθῇ τὰ αἰδήματα τῆς εὐχαριστίας μας ἐνεκα τῆς περὶ συνελεύσεως εἰδοποιήσεως, συγχωρῶσα ὡς Πατὴρ κοινὸς, ἀν' ἐκ τῆς πολλῆς θλίψεως παρεξέτράπηεν εἰς λέξεις αὐστηράς, ἀλλ' ἀρεμίδας νὰ προσκολλῶνται εἰς τὴν κακόνειαν ὀλίγων ἀνθρωπαρίων.

ὑποσημειόμεθα μὲ σεβας βαθύ

Οἱ συνελθόντες εἰς τοπικὴν συνέλευσιν Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι τῆς ἐπαρχίας Πύργου,

Δ. Παπαζαθέπλος, Α. Αρβερνός Α. Γκίνης, Κ. Βελαέ-
της, Δ. Λεοτάρης, Γ. Πιτλακίς, Ε. Παπαντωνόπουλος,
Π. Λεονταρίτης, Μ. Γιαννόπουλος, Α. Σταϊκόπουλος,
Α. Φωτόπουλος, Στ. Μανωλόπουλος, Α. Κούσαρης,
Θ. Μεμαρτζελιώτης, Κ. Γιαννόπουλος, Γ. Γαλανα-
κόπουλος, Γ. Παπαδόπουλος, Χ. Καραλέξης, Κ. Γιαν-
νόπουλος, Β. Διάκος, Π. Αθανασόπουλος, Γ. Παπα-
δίας, Α. Οικονόμος, Σ. Εὐθυμίου, Ν. Πατρώνας, Ι. Γ.
Ἀχλωος, Φ. Τζιτάτης, Θ. Χρυσικόπουλος, Π. Βε-
λαέτης, Δ. Διάκος, Β. Ζαφουράκης, Π. Ψαλτό-
πουλος, Ζ. Μερμέλης, Ι. Αθανασόπουλος, Χ. Διδά-
χος, Δ. Αργυράκης, Χατζηγιάννης, Δ. Τζαβάρας,
Σπ. Γαλιγάλης, Π. Αγρατίτης, Π. Αναστασόπου-
λος, Στ. Λέξης, Π. Γρατζαλιάς, Ν. Κοκοῦς, Κ. Χαρ-
λέλης, Θ. Διμπετιώτης, Α. Διάκος, Π. Παπανικ-
λόπουλος, Α. Σκέρας, Θ. Σαχταμαῦρος, Α. Απο-
στολόπουλος, Γ. Σμιλιώτης, Γ. Χρόνης, Π. Μπενζέλος,
Β. Τζαβάνης, Ζ. Τζαβάνης, Α. Μπέρας, Δ. Γιαννί-
πουλος, Θ. Μαρκόπουλος, Δ. Χασούρας, Γ. Φραγκογιάν-
πουλος, Α. Σαλταμάρας, Π. Στασιόπουλος, Δ. Τερ-
ζής, Κ. Μεσχάλας, Μ. Μιχαήλπουλος, Γ. Σωτήρακης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 57 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1831.

ΑΝΑΦΟΡΑΙ.

2,310. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.

Εξοχώτατε καὶ ἀξιολύστε Κυβερνήτα!
Πολὺν νὰ παρουσιάσω πρὸς τὴν Υ. Ε., τὴν ὁποίαν ἡ
Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία μ' ἐπερίρτισεν ἐπισήμως νὰ
διευθύνω ἀναφορὰν τῆς συγκροτηθείσης κατὰ τὴν 20 τοῦ
τρέχοντος ἐλευθέρας συνέλευσεως, τῶν προκρίτων καὶ δη-
μογερόντων τῆς Κορινθίας.

Εἰς ταύτην διαζωγραφίζονται ζώηρὰ τὰ σταθερὰ τῶν
Κορινθίων αἰσθήματα ὡς πρὸς τὰ καθεστῶτα.

Χρεωστῶ δὲ νὰ πρόσθῃς ἐν ἄλλο φαινόμενον τῆς συν-
ελεύσεως ταύτης, ὅχι ὀλιγώτερον περίεργον, παρὰ τὴν ὁ-
ποίαν ἐδειξεν αὕτη θρησκευτικὴ ἀφοσίωσις καὶ ἀγάπη
πρὸς τὴν Υ. Ε. εἶναι δὲ τοῦτο τὰ δάκρυα διαφόρων, ἐφ' ἣ
συνέλευσις ἐβασάνιζε τὰ ὀλέθρια κινήματα τῶν ἀποπλα-
γηέντων ραϊούργων καὶ συστασιαστῶν· τὰ δάκρυα ταῦτα
δὲν ἐξήγουν ἄλλο, εἰμὴ αὐτὴν τὴν θλιβεράν συναίσθησιν
τῶν δεινῶν ἐκ τῆς ὀργανιζομένης ἀνανεώσεως τῆς προτέρας
τρομερᾶς ἐποχῆς.

Κατ' αἴτησιν τῆς ἰδίας ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας πολ-
μῶ νὰ παρακαλέσω θερμῶς τὴν Υ. Ε. διὰ νὰ εὐχρεστηθῇ,
ἀνέγκρην, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος
δημοσίευσιν τῆς ἀναφισᾶς.

Ἐποσημειοῦμαι μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 23 Ἰουλίου 1831.

Εὐπειθέστατος

Ὁ κατὰ τὴν Κορινθίαν Διοικ. ἡ Α. ΚΟΠΑΛΚΗΣ.

790. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ Κ. ΠΙΝΘΙΑΣ,

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Κορινθίας.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Κορίνθου σπεύδει νὰ διευ-
θύνῃ κατὰ τὸ χρέος τῆς τὴν ἀναφορὰν τῶν προκριτοδημογε-
ρόντων, συνελθόντων εἰς συνέλευσιν τακτικὴν κατὰ τὰς 20
τοῦ τρέχοντος.

Ἐπιφορτισμένη συγχρόνως ἐκ μέρους τῶν ἰδίων προκρι-
τοδημογερόντων, παρακαλεῖ τὸ νὰ παρουσιασθῇ αὕτη ἐγ-
κρίτως πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τοῦ ἔθνους, καὶ
ἀναφέρει ἐνταῦτ' ὁ Κύριος Διοικητὴς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
ἐπαρχιακῆς συνέλευσεως, ὡς πρὸς τὴν διὰ τύπου δη-
μοσίευσιν τῆς ἰδίας, διὰ νὰ γνωρισθῶσι πρὸς ἅπαντας τὰ
ἰσχυρὰ ὑπὲρ τῶν εὐτυχῶς καθεστῶτων αἰσθήματα τῶν κα-
τοίκων τῆς Κορινθίας.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 22 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Α. Σπυρόπουλος, Γ. Οἰκονομόπουλος,
Ε. Κανελλόπουλος, Δ. Τολιόπουλος. Ὁ Γραμματεὺς, Ἰω.
Γραμματικόπουλος.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε!

Ἡ δημοσίευσίς τῆς ὑπ' Ἀρ. 4,012 ἐγκυκλίου τῆς Υ.
Ε. ὑποχρέωτε τοὺς ὑποφαινομένους προκριτοδημογέροντας
τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς Κορίνθου νὰ συνέλθωμεν
εὐθὺς εἰς συνέλευσιν ἐπαρχιακὴν, καὶ νὰ συσχεθῶμεν κα-
θεῖς, ἐλεύθερος εἰς τὴν κρίσιν του, ἐξ ἑνὸς μέρους, τὰ ἀλη-
θῆ συμφέροντα τοῦ κοινῶν, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου τοὺς σκοποὺς
ἐκείνων, ὅσοι ἀπέβαλον ἐσχάτως τὸ πρωταεῖον, ἐναντι-
όμενοι ἀνταρδῶν εἰς τὰ καθεστῶτα. Ὁμιγύμνητοι ῥῶσι
παρευτιάζουεν πρὸς τὴν Υ. Ε. τὰ ὁποῖα ἡ ἀπαραξίατος
φωνὴ τῶν συνελθόντων ἐξεδαίωταν αἰσθήματα σταθερὰ ὡς
πρὸς τὴν κατὰ τὴν τῶν. Τὰ αἰσθήματα δὲ ταῦτα δὲν εἶναι
καὶ ἤδη ἄλλο, εἰμὴ αὐταὶ αἱ πρὸς τὴν Υ. Ε. γειόμεναι
πολλάκις ἐκφράσεις τῶν κατοίκων τῆς Κορινθίας.

Εὐχόμενοι εἰς τὰς σωτηρίας τῆς Υ. Ε. πρωταεῖ-
σεις, ἀρ' ἣς ἐπαρουσιάσθη στιγμὴ ἐν τῷ μέτρῳ ἐνὸς πόπου,
φέρντος τὸν τύπον τοῦ ἐλεύου, διὰ τὴν ἀνωμλίαν, θέλο-
μεν ἤδη νομισθῇ παραδῶται ἐνὸς ἱεροῦ καθήκοντος, εἰν δὲν
κηρύξωμεν δημοσίως τὴν ἀπεριόριστον εὐχαρίστησιν μα., εἰς
ὅσα εὐφρεπτήτη καὶ ἐτχάτως νὰ μᾶλλον χορηγήσῃ φῶτα, ὡς
πρὸς τὴν ἀληθὴ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων, ἡ Υ. Ε.

Ἐξοχώτατε! σύμφωνοι μὲ ὅλους τοὺς πολίτας τοῦ Κρά-
τους καὶ οἱ Κορίνθιοι ἀφ' ἑσῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸν
πατριωτισμὸν καὶ τὴν φροντίδα τῆς Υ. Ε. τὰ μεγάλα
συμφέροντά των. Τὰς ἐξοχωτάτας περὶ τούτων ἐκπιδας
τῶν ἐξεδαίωται ἡ ἄμετος καὶ ἐπαισθητὴ βελτίωσις τῆς
προτέρας, καταστάσεως των.

Οἱ Κορίνθιοι δὲν κατεδέχθησαν πώποτε, οὐδὲ θέλουσιν
ἐνδύσει εἰς εἰρηγήταις ἀνθρώπων, ἡ πολιτεία τῶν ὁποίων
δὲν ἔλαβε πάντοτε ἄλλον ὁδηγὸν παρὰ τὴν ὀλέθριον πλάνην.
Μαζύρια θλιβερὰ ἀρκετῶν χρόνων τοὺς ἐδίδαξαν τὴν διε-
φθαρμένην καὶ τύραννον ἡλικίαν τῶν τοιούτων. Εἰς τοὺς ἐμ-
φυλίου πολέμου, καὶ μὲ ἄλλους σφοδρότερους λόγους, εἰς
τὴν φθικὴν μαχθηρίαν, τὴν ῥηδίουργίαν, καὶ τὴν φι-
λαρχίαν τῶν ἰδίων θεωροῦσι τὴν ἀξιοδάκρυτον προτέραν
ἐρημωσίαν των. Ὅσον ὁ Μιχμέτ-Κιαχχαγιάμπεης κατὰ
τὸ 1821, ὅσον καὶ ὁ Μαχμούτ-Πασᾶς τῆς Δράμας εἰς
τὰ 1822, δὲν ἐπροξένησαν, εἰμὴ μικρὰς καὶ ἐφημέρους
ζημίας εἰς τοὺς τόπους τῆς Κορινθίας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους
διήλθον ὡς χεῖ μῆρος· ἀλλ' ἡ Κορινθία παρίστα τὸ θέα-
τρον τοῦ ἀφανισμοῦ, τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀποτεφρώσεως
τελευταίου διὰ τὰς πεισματικὰς ἀντικρούσεις συμφερόντων
παραδόξων. Εἰς τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῆς ἔμεινε μόνῃ
ἡ πνοή, ἡ δὲ τρομακτικὴ μάστιξ τῆς ἀναιδοῦς ῥηδίουργίας
τοὺς ἐστέρησε πᾶν, ὅ,τι ἠδύνατο νὰ τοὺς διακρατῇ εἰς τὴν
ἐπιμονὴν τοῦ πολέμου. Εἰς ποῖον ἄλλον λοιπὸν, εἰμὴ εἰς
μόνας τὰς ἀγχοεργίας τῆς Υ. Ε. χρεωστοῦν τὴν εἰς τὰς
ἐπτίας τῶν ἡττητῶν καὶ εὐδαίμονα κατὰστασιν πρὸ τεσσ-
σάρων ἡδὴ χρόνων;

της, α. Γεωργούλης. — Χωρίον Ψάρι. α. Αλεξίου, Ζ. Αποκαμπίτης. — Χωρίον καίσαρι. Β. Δούζας, Μ. Πρασιενιώτης. — Χωρίον κλημέτι. κ. Νούλης, κ. σπήλιος, Γ. Βασιλείου. — Χωρίον Μάζυ. Γιάννης. — Χωρίον Ζαυζικά και Β. Ξυδά. Λιμπερίου, Γιαννάκης. — Χωρίον Λιόπεσι, αναγνώστης, Θωμάς. — Χωρίον Μίτζανι. Π. Ζήρκα, Πιπιθανάτης, Μ. Τζολάκας. — Χωρίον Σύνι. κ. Χρήνης, Φ. Χρόνης. — Χωρίον Βάλιτζα Τσανή. Ν. Ι. σ. αναγνώστης, Μ. Μερκούρης. — Χωρίον Βάλιτζα Μικρή. α. Μηλιώτης, Π. Φριτίδας. — Χωρίον Βέλνα. σπ. Φρουσίρας. — Χωρίον Μάρκας. α. αργίτης. Χωρίον Παναγίτη. Θ. κοντογιάννης, α. Χιούρας. — Χωρίον Βλαυτούτσια. Ζηχάριος. — Χωρίον Ζιμέον. α. κυρηνιώτης, Π. Σαλάτας. — Χωρίον Θυλέρω. σ. Μερκούρης, Γ. σερτάγκας. — Χωρίον Λελιώτη. Μ. Μοιδάνης, Γ. Πιζμίτιος, σπ. Φιάνος. — Χωρίον κλιτζά. α. καρναδριτζής, α. Λιμπερίου. — Χωρίον σκούπα. Δ. Προύλας. — Χωρίον Λούζι. α. σικούρα. — Χωρίον Βόχας. Πα. Ιωάννης, Παπαδάκου, α. Λεονάρδου, Δ. Μεγαρίτης, κ. Πάνας, Πιπιθανάτης, θ. Βασιλόπουλος, α. Πρωτοπικτωάς, Θ. Πιπιθώρης, α. Πάνου, Μ. σάφης, Γ. Πιπιθώρη, α. κατωριάνης. — Χωρίον στεφάνι. κ. Γιαννιόπουλος, Γ. Γκήκας, Γ. Μπερλεάς. — Χωρίον αγινέρι. κοντογιάννης, σπ. Λελέκας, Γ. Μερκούρης. — Χωρίον Μπερμπάτι. Θ. κομζούρης. — Χωρίον Δίμνες. Γ. Ντελιπαναγιώτης, Μ. Παπαγιάννης. — Χωρίον Χάλι. Μ. Μανώλη, Γ. Φιόκας. — Χωρίον Ρητόν. α. Οικονόμος, Δ. σένας. — Χωρίον αγιάνης. α. σταμάτη, Θ. Μιρήνας. — Χωρίον αγγελόκαστρον. Β. Ειρήνης, Μ. κρίπης. — Χωρίον σοφικόν. α. Παντελίνης, α. Ταζούσης, α. Αούδης, Ν. Ζήγγης, α. Δροσέπουλος, Ν. Μάρκελλος, Ν. — Χωρίον Πιάδη, και Επιδάουρος. Γ. Ζερδας, α. Ελευθέριος, Π. Τζολακόπουλος, α. Παπαδόπουλος, α. Παύλου. — Χωρίον Φιτάρι. Θ. σακελλάριος, α. Μάτης. — Χωρίον Ποτάμι. α. Χρυσάφειτης, Δ. Θίνες. — Χωρίον Μίθενα. Π. Παπαγιωργίου, Γ. Παπανικολάου, Μ. σταμάτη, Γ. Οικονόμου. — Χωρίον κλένεια. κ. κρεδότης. — Η ιεραρχίακή Δημογεγοντία Κορίνθου. Σ. α. πωρόπουλος. Γ. Οικονομόπουλος, Ε. κανελλόπουλος Δ. Τολλιόπουλος. Ο Γραμματέας Ι. Γραμματικέπουλος.

Αρ. 2,092 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ο Διοικητικός Τοποτηρητής Βοσίτζης.
Επί κοινής δημοσίως συνελεύσεως όλων των δημογερόντων και προκρίτων των χωριών της επαρχίας και πόλεως ταύτης, ανέγνωμεν εις επήκοον αυτών την υπ' Αρ. 4,012 εκκύκλιον της Υ. Ε., την οποίαν η προσεπικώς απροσθέντες, εξέφρασαν ομοθυμαδόν ως εξής: Εξόμας την βαθυτάτην ευγνωμοσύνην των δια την σοφὴν πρόνοιαν της Σ. Κυβερνήσεως, την οποίαν η

εις τὴν ἐνεστώσαν ἀνάγκην τῆς πατρίδος πραγματικῶς ἠσθάνθησαν, ἀποδοκιμάσαντες συγχρόνως τὰς μηχανορραφίας τῶν κακοβέλων μὴ ὀλίγην ἀσανάκτησιν τῆς ψυχῆς των.

Ὅθεν ἀφιερώσαντες καὶ ἤδη τὰ ἐμβριθῆ καὶ ὑψηλὰ συμφέροντα τῶν ἔθνους εἰς τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, μᾶς διεύθυνον διὰ τῆς δημογεγοντίας τὴν ἐσώκλεστον ἀναφορὰν των, διὰ τῆς ὁποίας παριστάνοντες τρανώτατα τὴν καθολόκληρον ἀφοσίωσιν καὶ βαθυτάτην ὑποταγήν των πρὸς τὴν Υ. Ε., ἐξέθεσαν καὶ πρὸς ἡμᾶς προσωπικῶς τὴν ἀγανάκτησιν τῆς ψυχῆς των, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ κακοβέλοι ἐμελέτησαν καὶ ἤδη ταραχὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς βαθυτάτης ἡσυχίας των.

Διὸ καὶ πεπεισμένοι μετὰ Θεὸν εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν τῆς Υ. Ε., ἐλπίζον νὰ ἴδωσι μετ' ἐπὶ πολὺ μεματαιωμένους τὰς ἐπιβέβητες καὶ ἀξιοποίνους ῥαδιουργίας των.

Μένω μὲν ὅλον τὸ πληρέστατον σέβας

Ἐν Βασιτζί τῇ 23 Ἰουλίου 1831

Ὁ Τοποτηρητής

Δ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε!

Ἀνεγνώσθη εἰς ἐπήκοον πάντων ἡμῶν τῶν ὑποφαινομένων παρὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς ἐπαρχίας μας ἡ ὑπ' Αρ. 4,012 ἐγκύκλιος τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως ἐπληροφορήθημεν ἐξ αὐτῆς τὰς ἐξ ὀλίγων τινῶν διενεργουμένας ῥαδιουργίας, οἵτινες ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς κοινῆς συμφέροντος σφετεριζόμενοι τὰ δικαιώματα ὁλοκλήρως ἔθνους καταγίνονται ἔτι πῶς νὰ εὐκολυνθῶσιν εἰς τὰς σκοπὰς τῆς κακοβελίας των.

Οἱ ὑποσημειούμενοι ἀπ' ἀρχῆς καὶ πάντοτε πεπισμένοι εἰς τὰς σωτηριώδεις καὶ πατρικὰς προσπαθείας τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐπιβεβέβητες εἰς τὰ ἀληθινὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς λαῶ, ἐξηγήσαμεν, ὅτε ἐνομίσσαμεν ἀναγκαῖον, τὰ εἰλικρινῆ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ τελείας ἀφοσιώσεως αἰδήματά μας. Κατὰ συνέπειαν τῶν τοιούτων συνηγμένοι ἤδη καὶ εἰς ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν καὶ λαβόντες εἰς σκέψιν τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον θεωροῦμεν μὲ μεγάλην λύπην καὶ ἀγανάκτησίν μας, ὅτι οἱ ῥαδιουργοὶ αἰνέταις τὰς κακοβέβητες ἐπιχειρήσεις των, κινούμενοι ἀπὸ τυφλότητος καὶ τόλμης, καταχερῶμενοι τὸ πρόσωπον τῶν ἔθνους, ἀπετόλμησαν φεῦ! νὰ πηδῶσιν ἀπὸ τοῦ